

வாச்சாளம்

2

யுத்தம்
~~யுத்தம்~~ சரணம் கச்சாம்

அரச தர்மத்தீற்கெதிராக-

இங்களப் பேரினவாதச் சட்டங்களாலும், அடக்குமுறைகளாலும் தமிழர்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன.

சமூகத்தீற்கெதிராக-

தமிழ் சமூகத்தினர் தங்கள் பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலிருந்து அடித்து விரட்டப்படுகின்றனர்.

யுத்த தர்மத்தீற்கெதிராக

தமிழ்க் குடிமக்கள் வாழும் பகுதிகளில் விமானங்கள் மூலம் குண்டுகள் வீசப்படுகின்றன.

புத்த தர்மத்தீற்கெதிராக-

தமிழ் மக்கள் காருண்யமற்ற முறையில் அடித்தும், வெட்டியும், சுட்டும் படுகொலி செய்யப்படுகின்றனர்.

தர்மிஷ்ட தர்மங்கள்

யாழ். கலாச்சாரக் குழ வெளியீடு.....

தோழமக்ஞரிய போராளிக்ஞு...

நி

தீரியலைப் பீழிந்து
ஞட்ட விளக்கு
வினி உன்
விஸங் தீற்குத்
உடம் தீழ்கு!

நிலு

நால்தீன் வரபத்தீய
கனிந்த கணவே!

உன்

பாதச் சவுருகளில்

ஒரு

பாஞ்சாரயின் அரித்தீங்
பதிவு செய்யப்படுத்திற்கு

நாம்

ஏதிர்காலம்

உன் கனவுவளின்

மொழி பெயர்ப்பாயிறுக்கும்!

உள்கு

மாண்புமுன்பு
நார்வெரு ஜனன்டு..!

உவாக ஓளங்களால்
நேஷன்பூர்ப்பும் நாம்
தீரியன்
ஏதிரக உன்னையே
ஏசீத்துக் கொள்கிறது.

உடு

மாண்பும்
நாம் ஏதித்தீங்களீன்
உவாக உன்னையே.

நி

நொவேதால்
நுபாக்கியின் நெஞ்சிலுங்
இடும் துழக்கிறது...

நி

அனிந்து கொள்வதால்
அதற்கொரு
ஏர்த்தமும் கொட்டகிறது;

ஏதீர்

நன் கைகளில்
ஒள்களால் ஏந்தும்
அதே ஆயுதங்களே
உன் கையில்
மேந்திரமாக
யளைத்துள்ளது।

நி

இந்த உன்னைன்
ஏருக்கெழுத்து
அந்தங்களால் நிறைந்த
உனது
அங்கங்களை
இடும் திருப்பவர்கள்
மொழி பெயர்க்கவாம்...

நோழனே!

நோல்வீகனோடு

நோழுஞ் சொண்டாடு...

வெற்றி என்பது
நயுமாகி வலிக்கும்
நோல்வீகனின்
நாய்ந்து போன வடுக்கள்தான்!

நாம் ஏதிர்காலத்தின்
நாப்பையே!

நி

நாம்வரம் நாடுப்பது
நித்தயம்...

ஏனெனில்—

நிலு காலத்தீய
நயுந்திக் கொண்டே திருப்பவரை
ஏதிர்காலம்
நாடுதெருக்கிறது ..
நியங்கிக் கொண்டே திருப்பவனே
ஏதீர் காலத்தையை
பெற்றேஒட்டுகிறுன்!

யாழ். கலாச்சாரக்குமு
வெளியிடும்
கலை - இலக்கிய
சமூகத்தின் சஞ்சிகை

"பாட்டுக்களை
வெட்டுக்களாய் திருங்கள்
இனம் கானும் விடுதலையை
இலக்கியமும்
கண்ட்டும்"

படைப்புக்களுக்கும்
கருத்துக்களுக்கும்
படைப்பாளிகளே
பொறுப்பு.

யாழ். கலாச்சாரக்குமு
B. A. தம்பி விதி,
யாழ்ப்பாளை.

விலை : 3-25

தமிழ்மு விடுதலைப் போராட்டமும் இந்தியாவின் புதிய பேர்க்கும்

நமது தமிழ்மு விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒன்றொரு வளர்ச்சிக்கட்டத்தில் இந்தியாவின் செயற்பாடுகளுக்கு நிலைப்பாடும், அந்தநாடு காலகட்டத்தின் குழந்தைக்கேற்பவுக்கு சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்றவகையில் மிகவும் கூர்மையாகவும், நிதானமாகவும் அவதாவிக்கப்பட்டும், விரர்சிக்கப்பட்டும் வந்துள்ளது.

குருத்துக்களை

நாடுகளின் தலையையைத் தாங்கி நிற்கும் இந்தியா தனது 'கதாநாயக' வேஷத்தைக் கூச்சித்தமாக அடை சமயம் வென்று நிதானமாக காப்பாற்றி வருவதை அரசியல் தீர்க்கதறிச்சொன்னார்களைப்பாட்டும் நிதுகொள்ளக் கூடியதொன்றே.

தமிழ்முப் போராளிகள் மத்தியில் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு குறித்து ஓர் தீர்க்கமான கதைத்து உண்டு என்பதை பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் உறுதிப்படுத்தியே வந்துள்ளார்கள். இதுந்த போதிலும் உயர்மட்டப் பேச்சுவாரித்ததை, திம்பு மாநாடு, போர் நிதுத்த உடன்படிக்கை, மாற்று யோசனைத் திட்டங்கள்... இப்படியாக ஸ்ரீவங்கா அரசுக்கும் போசாளிகளுக்கும் இடையில் மத்தியஸ்தர்' என்ற நிலைப்பாட்டில் இந்தியா எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு; அவை எதுவித பல்கையும், இம்மியளவேனும் ஏற்படுத்தாது என்று அவ்விச்சயமாக நம்பியிருந்தும், தமிழ்முப் போராட்டத்தை அது சுற்றுப் பின்னடையச் செய்து, எதிரி தன்னைப் பலப்படுத்துவதற்கான கால அவகாசத்தை அது வழங்கிய போதும் கூட; விடுதலை இயக்கங்கள் இந்தியாவின் போக்கினை அலுசரித்ததற்கான காரணம் ஒன்றே ஒன்றாக இருந்தான்.

அது, 'சர்வதேச அரசியல் நாகரீகம்' என்ற அர்த்தமற்ற சொல்லுக்குக் கொடுத்த மதிப்பேயானும்.

அதன் பின் விளைவுகளை இன்று தமிழ்மு மகிளி எப்படி அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றால்

இப்போது சமீபநாட்களாக ரஜிவ்காந்தியின் கட்டுமையான போக்கை கடைப்பிடிப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள் 'பலுத்' அவர்களின் ணோக்கைப்பட போக்கையெடுத்து, ஸ்ரீவங்கா தரப்பில் எழுந்த அபத்தமான அவலக்குருக்களை, அங்கு பதிலாக இன்னும் சற்று கடுமையாக ஜென்வாவில் 'திவான்' அவர்களின் 'மனித உரிமை மீறங்கள் சம்பந்தமான பேச்க... இப்படியாக ஸ்ரீவங்கா—இந்தியா உறவில் ஏற்பட்டுவருக் விரிசல்கள், இவையைனத்தும் மிக அவதான

மாரா நோக்க வேண்டிய சிறுயங்களேவா ஆம்

இந்திக்கூடயே இந்தியாவை தாஜாசெய் யம் நோக்கில் இந்தியத் தமிழர் பிரச்சனையில் ஜே ஆர் தமிழ்டப்படி எடுத்த அதிகச் சூழ்நிலை முடிவுள்ள கூட. இந்தியாவை எந்த விதத்திலும் குனிர வைத்ததாகவும் இல்லை.

இந்த நிலையில்...

- பேச்கவார்த்தை மூலம் மத்தியங்களும் செய்ய நினைத்த இந்தியாவின் நடவடிக்கைகளை மூலிகை அரசு அவசியப்போக்கில் தட்டிக் கழித்து, காலதகைக் கடத்தி, அதோன்ற மூலதமிழரை பூண்டோடு அழிக்கும் நாசகாரவேகி களை அமெரிக்க, இஸ்ரேல், பாகிஸ்தான் பேசுன்ற.

- சர்வதேச பயங்கரவாத இராணுவ அமைப்புக்களின் அனுசரணையிடுன் வெற்றிகரமாக நடாத்தி வருவதும்,

- மூலிகை அமெரிக்காவின் ஏதாவத்திய நடவடிக்கைகளுக்கு ஒதுக்களமாகி வருவதும்,

- இந்திய எதிர்ப்புச்சுக்கிள் மூலிகைவை பயங்கரவாத அழிப்பு என்ற போர் வைக்குன் அரவணத்துவருவதும்

- இந்த சமுத்திரப்பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்டுவரும் அந்தியக்கடற்படையினரின் நடமாட்டங்களுக்குறில்காகாரணமாக இருப்பதும்

இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு அத்துறைத் தலாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் அமைந்து வருவது கண்கீடு

இதேவேளை

- இவங்கைத் தமிழ் அக்கிள் பிரச்சனை தொடர்ச்சியாக கோலை செய்யப் பட்டு வரும் தமிழ்ம் அப்பாவி மக்களின் அவலம்

- மீண்டும் கிளர்ந்து எழும் மலையகத் தமிழர் மீதான வன்முறைகள்

- இடைக்காலத் திருவு, சமரச ஒப்பத்தம் என்ற தீர்க்கமற்ற நிரந்தர விடிவற்ற தன்மையைதிம்பு மகாநாட்டின் பின்னர் மறுத்து போராட்டவரும் போராளிகளின் போர்க்கோஸம் இவற்றிற்கூடயே தமிழ்

முன் விடுதலை கூட்டவீரியும் அதனை சொர்ந்த அமைப்புக்களும் ராஜீவிக்கு விதிகளும் போன்றுகோல்ளன் தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள தெருக்கடிகளும், இந்தியாவின் தென்மாநில முதல்வர்கள் அனைவரும் கூட்டாக எழுப்பியாரும் குால்களும் சமீபநாட்களாக 'இந்தியாவின்' போக்கில் 'கடும்' தன்மையை இருக்க மாக கடைப்பிடிப்பதாகவே உள்ளது.

கச்சதீவு அநுசல் இந்தியக் கட்டுரையின் நடமாட்டம்.

● பிரச்சமேஸ்வரம், திருவண்டபுரம் ஆகிய கடலோர பிரதேச நடங்களின் இந்திய இராணு முகாமிட்டு இந்தியக் கப்பட வந்தது,

● மூலிகை அரசின் 'அடாவடி' துதங்கள் பற்றி சர்வதேச மட்டத்தில் பரிசுங்க மாக விமர்சிக்க துணிந்து வருவது.

● இந்திய கிரிக்கெட் குழுவின் மூலிகை விஜயத்தை ராந்தி செய்தது.

இந்த நடவடிக்கைகளின் பின்னினாவண் அறித்து அரசியல் தீர்க்கத்திரசமைற்ற அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் 'ஈடுதோஷரமான நடவடிக்கைகளை வளர்த்துக் கொள்வது' இயற்கையோனாலும் ஆரோக்கியமானதொன்றல் ..

— சுதந்திரம் என்பது மகந்தானது.

— சுதந்திரம் என்பது கைமாற்றுக்கோல், கடனுக்கோல் மாரும் பெற்றுக்கூடிய பாதது—அன்பளிக்கவும் முடியாதது.

— நாமே போராடிப் பெறுவதற்குப் பெயர் தான் சுதந்திரம்.

நமக்கு இப்போது தேவையானது, யாரா வது, எப்படியாவது நமக்கான சுதந்திரத்தை விடிவை, பெற்றுக் கூறுவதற்கு... இதுவரை காலமும் இருந்த சித்தி, தியாகம் செய்து, இழப்புகளைத் தாங்கி நாம் போராடிப் பெறப் போகும் கந்திரசுத்திர்க்கும் இறைமைக்குமான தார்மீக ஆதரவும், அங்கோரமுக்கட்டுமே...

அக்தியான ஒரு குழந்தைக்கு

இரு

அறியப்படாத கவிஞர்களும் தாலாட்டுப் பாடல்

சோபிதன்

ஆராரோ ஆரோ ஆரிவரோ ஆராரோ
பேரோகோ உண்ணீப் பெற்றவரும் ஆராரோ
சின்னஞ்சிரு சிறுகிளியே
தென்மழையே கண்ணுறங்கு
வன்னி வாற்புறத்தில் வரம்பினிலே
கண்ணுறங்கு! கண்ணுறங்கு!
கண் கிளியே கண்ணுறங்கு
வின்னி ருந்து குண்டு வீழ்முன்னர்
கண்ணுறங்கு
ஆழி வரமாட்டான்
அப்படித்தான் வந்தாலும்
பூமியில் நாங்கள் புதைத்தகுண்டு

வெடிக்குமென்று

நம்பிக் கவலையின்றி
நாயகனே கண்ணுறங்கு
கோட்டையிலே ..

இப்போ
இடியிருக்கும் பாலிகளின்
சேட்டைச்சொப் போக்கத்
தெருவெல்லாம்

உந்தனது
அங்குண்மார் நிற்கும் அழிகிளிலே
கண்ணுறங்கு! கண்ணுறங்கு!

மெய்மறந்து

கண்ணுறங்கு! கண்ணுறங்கு!
கண்மனியே கண்ணுறங்கு
எங்கள் வயலெல்லாம் எரியுண்டு

போனதினால்

பொங்கசத அடுப்புகளில்
பூசையினை யாடுதுபார்
உண்ண உணவில்லை உறங்கவொரு

பூரியில்லை

கண்ணே உனக்கு மட்டும்
கவலையில்லை

கண்ணுறங்கு
வானத்தில் “போம்பர்”
மட்டமிடும் வேளையிலே
உறுங்குத் தாக்கம் என்றாலும்

கண்ணுறங்கு

தப்பேதும் செய்த தண்டனைக்கா
ந் பிறந்தாய்
இப்போது தாங்கு இனியுனக்கு
தாக்கவில்லை
ஏர்பிடத்த சையும்
‘ஓ-கே’ பிடித்தெழுதித
போர்க்காவம் வந்து
பிறப்பெடுத்த கண்மனியே
துப்பாக்கி தூக்கும் துணியுனக்கு
இல்லையெனில்
எப்படித்தான் உந்தன் எதிர்காலம்
போய்முடியும்
கண்டிக்க முன்னர்
கால்நடையாப்ச் சௌந்தினால்
சண்டைக்கு வித்தான்றிச்
சடைக்கவைத்த பெருமுக்கன்
சிங்காசலமேறிச் சீரழிக்கும் நாட்டினிலே
மங்காத எந்தன் மனிவைப் பெட்டகமே
கண்ணுறங்கு! கண்ணுறங்கு!
கண்மனியே கண்ணுறங்கு
வின்னிருந்துகுண்டு வீழ்முன்னர்
கண்ணுறங்கு
வாழப்பிறந்த மன்னில் வழியற்றுப்
போனவர்கள்
ஏழத் தமிழரென்ற இழிதிலைக்கு ஆளாகி
சொத்திழந்து விட்டோம்
சக்கிழந்து போய்விட்டோம்
நித்திரக்குச் சென்றும் நிம்மதியாப்த்
தாக்கமல்

தன்னிரவித் தட

நாங்கள் வீழித்தபடி
‘பேஷ்’ வந்து வீழலாம்
‘ஹெஷ்’ வந்து கட்டிடங்களம்
என்ற நினைப்பினிலே எங்களுக்குத்
தாக்கவில்லை
கண்ணே உனக்கு மட்டும்
கவலையென்ன?
கண்ணுறங்கு.

வன்னி மன்னில் ஸ்ரீவைங்கா இராஜுவ பயங்கரவாதத்
தில் பெற்றேர்கள் பலியானதால் கேட்பாரற்று வயல்
வரம்பில் சிடந்த ஓன்றை விடது இனம் தலைவரான்று
துப்பியோடி வந்த அகதிகள் கண்டெடுத்து அகதி முரா
யில் ஒப்புவைத்துள்ளனர்.

○ எங்களுக்கு வந்த உங்கள் கருத்துக்களை நின்களும் அறிந்து கொள்ள ...

உங்களிடமிருந்து

அனியர்,
“எக்காளம்”
யாழ்ப்பாணம்,
அண்புடையீர்!

யாழ் கலாச்சாரப் பிரிவினரின் கன்னி ஆயத்தியான “எக்காளம்” இருந்து எனது பாராட்டுக்கள் கலாச்சாரப் பிரிவினர் இவை போன்று இன்னுப் பல வெளியிருக்களை வெளி விடவேண்டும் என்ற பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஒத்தாவது இதுமில் “யினி சினிமா அரங்காள்” என்ற தலைப்பில் வெளியான கட்டுரையைப் படித்தேன். காலத்துக்கேற்ற கட்டுரை.

இன்றைய தமிழ் சினிமாவை எடுத்துக் கொண்டால் குக்கும் சண்டை, அபாச காதல் காட்கின், நம்பறிப்புக் காட்கின், முக்கல் முன்கூல் பாடக்கள், இரட்டைஅர்த்த வசனங்கள் டில்கோ நடனங்கள், நிஜ வாழ்க்கையில் நடக்குமுடியாத நடக்காத கதைகள் இவைகள் நமது கலை கலாச்சாரத்தை ஏந்த விதத்திலும் பிரதிபலிக்கவேண்டும்.

நமது கலை, கலாச்சாரம் கோயில்களுக்கு வேட்டி கட்டி செல்வதாலோ அன்றி சமய நிலைகளை, பெரியாரைகளுக்கு விஹா எடுத்தல், சிலை கட்டுதல், நிலைவு மண்டபம் கட்டுதே பண்டிகைகளைக் கொண்டா டுதல் போன்றவற்றுக் மாத்திரம் நிச்சயமாகக் காப்பாற்றலுடையாது. ஒரு இனம் விடுதலைப் பெறுவதற்கு அந்த இனத்தின் கலை, கலாச்சாரம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஆக இருாணுவத்தை மாத்திரம் வெளியேற்றினால் ஒரு இனம் விடுதலைப் பெற்றுவிட முடியாது.

எதற்கெல்லாமோ நடவடிக்கை எடுக்கும் இந்த மண்ணையும் மக்களையும் நேரிக்கூம் இயக்கங்கள், பொது ஸ்தாபனங்கள், மதஸ்தாபனங்கள், பாடசாலைகள் யாவும் யினி தியேட்டர், வீட்டியா சினப் போன்ற வற்றில் ஏன் தான் தடைசெய்ய முயற்சிக்கவில்லையோ தெரிய இல்லை.

இன்று வடபகுதியில் தேனீச்சாலைகளை விட வீட்டியோ சினப்பகுஞம் மீணி, தியேட்டர் களும் தான் கூடுதலாக உள்ளன. இவற்றில் நமது வளரும் சமுதாயத்திற்கு பெரும் தீங்கு தான் ஏற்படும். இந்த நிலை நீடித்தால்,

பிப்சார விடுதிகள், உடல் பிடித்துவிடும் நிலையங்களுக்கு உருவாக்கலாம்.

தனியார் தெலைக்காட்சி அஞ்சல் நிலையங்கள் பாடசாலை மாணவமாணவிகளின் கல்வி பாடிக்கப்படுகின்றது. ஏற்கனவே அதை கலிப்படைகளில் அட்டகாசத்தினால் கல்வி பாதிப்படைந்துள்ளது. தனியார் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் கல்வி சுமங்தமான நிச்சயிகளை ஒழுங்குசெய்கலாம் ஆனால் அவற்றைச் செய்வதில்லை. மேற்கு நாடு-விளைக்கூடு தனியார் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் கல்வி, கலை, சமய சம்பந்தமான இன்னே ரண்டு பல நிமிட்சிகளை நூலியாப்படுகின்றன.

எனவே தனியார் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள், மினி தியேட்டர்கள் யாவும் கட்டப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும்.

— ச. விக்கினேஸ்வரன்

உங்களுக்கு

“எக்காளம்” அனியர் யாழ் கலாச்சாரக் குழு யாழ்ப்பாணத்.

ஐயா!

தங்களது 81ம் ஆண்டு தைமாத ‘எக்காளம்’ பத்திரிகையைப் படிக்கும் சுத்தர்ப் பத்தை அண்மையில் பெற்றேன். சமீபகால மாச பலமீத பத்திரிகைகள். சஞ்சிகைகள் நம்மினம் படுக் பாடுகளைப் பல வடிவங்களில் பிரசரித்தவன்னமேயிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எம்மால் விரர்களங்களைத் தெரிவிக்க முடியாமலிருந்தது. அந்த தவிப்பை தீர்க்க முகமாக தங்கள சஞ்சிகை நல்லதோாக சந்திரப்பத்தை நந்ததவியைதீவிட்டு நான் மிகுந்த மதிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கதை, சவிதா-ன், கட்டுரைகள், அனைத்தும் சேர்ந்து அழுகியதோாக தந்தப்பாலையாக, தரிமுக்களையின் தோளில், ‘எக்காளம்’ குடப்பட்டுள்ளது போன்ற என் கற்பணைக்குத் தோகுகிறேன்றது.

வெறும் பாராட்டு வார்த்தைக்காக அல்ல மக்குவுடைத் தூருகின்றேன்.

படித்தவற்றில் என்னவை மிகரிக்க வெர்ந்தது ‘இறுக்கை’ அம்சமே. ‘கதை கவிதையாகலாம்’ இது உண்மையில் இடந்ததோ அவ்வது கந்பணையோ எதுவாகவுமிருக்க காரா? ஆனால் அதன் சாரப் என்னை கெயிசில் ‘கதை கவிதையிட்டது’. கந்போதைய சாலையிட்டத்தில் என் போன்ற பெண் இனாம் வெவ்வாறு போராட்டத்திற்கு உதவலாம். அவ்வது உதவாமலே தம் வாழ்நாள் முடிந்துவிடும் அவ்வோ? என்றேங்கூம் பலவாறு குழும்பித் தவிகிரிது இத்தவிப்பை தனிடு பொடியாக்கி ஓளியிருந்த நம்பிக்கைப்படைத் தீங்களை இக்கதையின் ஆனியர் எமக்குத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டியுள்ளதாக உணர்கிறேன்.

— தமிழ் மகள்

விடுதலையும் கலாச்சாரமும்..

ஓரு மக்கள் சமூகம் மீது அன்னியர் கண் அடக்கமுறை ஆட்சி நடத்தும் போது வெறும் பொருளாதாரச் சுரண்டலை மட்டும் செய்வதில்லை. பொருளாதாரச் சுரண்டலை தீவிரமாக நடத்துவதற்காக மக்கள் சமூகத் தின் கலாச்சார வரழ்வை அடக்குமுறையா காரிகள் திட்டமிட்டு நகச்சி இருக்கிறார்கள் என்பது வரலாறு பகருக் கூன்றும். அடக்கம் பட்ட மக்கள் சமூகத்தினுள் கலாச்சார ரீதியாக இயங்கக் கூடியவர்களை ஒழித்துக் கட்டுவதன் மூலம் தான் அடக்கமுறையா காரிகள் தங்கள் ஆட்சியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

மக்களின் கலாச்சார வாழ்வினை அழிப் பதற்கூடு, வீரியமிழக் கைப்பதற்கூடும், முடக்குவதற்குமே அடக்கமுறையாகிகள் ஆயுதத்தினைப் பிரயோகிக்கின்றனர். ஏனெனில் ஒரு உறுதியான உங்நாட்டுக் கலாச்சார வரழ்வு இருக்குமிடத்தில் அந்தியை ஆட்சி நிரந்தரமடைய முடியாது.

ஓரு மக்கள் சமூகம் அடக்கம்படும் போது அங்மக்களின் உணர்வுகள் வளர்ந்துவந்து ஒரு குறிப்பிட்ட திருப்புறுணையில் கலாச்சார வடிவான எதிரிப்பாகத் திரள்கிறது. இதனை உடைத்தெதிய முடியாது. இந்தக் கலாச்சார எதிர்ப்பே அரசியல் வீழிப்பாகவும், பொருளாதாரச் சுரண்டலைக்கு எதிராக இயக்கங்களும், ஆபுத எதிர்ப்பாகவும்தோற்றும் கொடுகிறது.

அடக்கமுறையாகிகள் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் மீது நங்கள் ஆட்சியை நிலைகள் எச் செய்ய பின்கருவனவற்றுள் ஒன்றைத் தான் தெரிவு செய்யலாம்.

I. அடக்கம்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் ஒழித்துக்கூட்டுதல்—இதனால் கலாச்சார

எதிர்க்கு பிறக்க இடமில்லாமல் செய்யலாம்.

2. அடக்கம்பட்ட மக்களின் கலாச்சாரவாழ் வக்குப் பங்கம் வரசதவாறு ஆதிக்கம் செய்தல்— அதாவது சுரண்டலை எதிர்க்காத வகையில் அடக்கம்பட்டவர்களது கலாச்சாரத்தை இசைப் பைத்தல்.

இவற்றுள் முதலாவது முறைதான் சரித் திரத்தில் நடந்துள்ளது. இரண்டாவதுமுறை எங்குமே இன்று வரை நடந்ததில்லை மனித மக்களத்தின் அங்பவத்தில் இந்த இரண்டா வது ஒரை நடைபெற முடியாததோன்று. ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சாரத்தைப் பேணிய படி, அந்த சமூகத்தின் பொருளாதார அரசியல் வாழ்வினை அடக்கி ஆள்வது முடியாத காரியம்.

“ஒர் இனத்தை அழிக்க வேண்டுமோயின் அதன் பார்ப்பரியம் பண்பாடு கூனின் அஸ்திவாரத்தில் எழுந்த கலாச்சாரத்தை திட்டமிட்டு அழிப்பதன் மூலம் கலைமாக நிர்மலமாக்கிவிடலாம்.” இன்றைய ஸ்ரீலூக்கா அரசு தமிழ்மக்களை அழிப்ப துடன் அதன் கலாச்சாரப் பெருமைகளையும், அறிவாகையும், அறிவாளி களையும் கூட பன்மூகப்பட்ட திட்டங்களுடன் அழித்து வருகின்றது.

ஆனால் அடக்கமுறையாளர்கள் அடக்கப் பட்டவர்களை தங்கள் இனத்தினராக மாற்றாமென என்னுவதுங்கு. இது நடைமுறையில் எப்படி என்ற பார்த்தாகி ஏறத்தாழ வளமுறை மூலம் மக்களின் கலாச்சாரத்தினை மறுப்பதாகவே இது அகமயும். இதை அவ்விதம் ஒரு கல்லூரியின் கலாச்சாரத்தின் எவ்வளவு செயலிழக்க வைக்க முடியாது என்பதை இந்தக் குறுத்துக்கு அந்தமிக்கி. “ஆபிரிக்கா கலாச்சாரம் இல்லாத ஒரு கண்டக்” என போக்குவரத்திலோகள் கூறிய கருத்து இதற்கு உதாரணம்.

இதையெல்லோயே கூறுப்பரிகள் குறையுப்பட்ட மனிதத்தன்மை உணரவுகளை என்ற நிதாந்தம் கூட இத்தகையதுதான். இதன் படி இயற்கையை கூடப்பு வெள்ளையானது என்றாலும், உலகின் மிகக் குறுஷமான முறை

மூலம் தென்னுபிரிக்காவின் சிறுபான்மை வெள்ளையர்கள் பெரும்பான்மைக் கறுப்பர் களை அடிக்கைகளாக வைத்துள்ளனர். இந்த தித்தாந்த நாட்கந்தை ஏகாதிபத்தியவாதி கள் ஆலூவதே ஒன்றை கண்ணப்படுக்காகத் தான்—அது அடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு கலாச்சாரம் இருக்கிறது என்ற உண்மையாகும். மாற்றதலுக்கு இடம் விடும் சமூகமாயினும் சரி மாற்றும்யாக சமூகமாயிலும் சரி கலாச்சாரம்தான் அதன் ஜீவநாடி. சமூகத்தின் எல்லாவித உறவுகளையும் கலாச்சாரமே தீர்மானிக்கிறது. அடக்கப்பட்ட சமூகத்தின் சரித்திரத்தையும் இதர அம்சங்களையும் ஒரு இலட்சியம் வழிடத்தினால் அந்த சமூகத்தின் கலாச்சாரத்துக்கே உரியது. அந்திய ஆதிக்கத்தினை கலாச்சாரத்தின் மூலமே எடுப்பதென்பதன் விளக்கம் இது.

கலாச்சாரம் கடந்தகால சரித்திரத்தின் விளைவு மட்டுமல்ல எதிர்கால சரித்திரத்தை நிர்ணயிக்கும்கூச்தியாகவிளைஞ்சுகிறது. தனது சமூகக் கட்டுமானத்துக்குள் நிலையும் குழுக்களில் உறவுகளையும் ஸனித உறவுகளையும் ஆன்வதன் மூலங் கலாச்சாரம் சரித்திரத்தையே ஆட்சி செய்கிறது.

இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளாததால் பல அடக்குமுறைகள் தோல்வி கண்ணள்ளன. சில விடுதலையியக்கங்களின்தோல்லி கண்கும் இதுவே காரணம்.

தேசிய விடுதலையின் அம்சங்களை இனி கவனிப்போம். ஏகாதிபத்தியெழுகுக்குமுறைக்கு எதிரான இயக்கமே தேசிய விடுதலை இயக்கம். ஏகாதிபத்தியம் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் காத்திரமான உற்பத்திமுறை வளர்ச்சியைப் பிடிக்கிவிடுகிறது. இந்த உற்பத்திமுறையே இயக்குகிறது. எனவே அந்த மக்களின் இயற்றக்காரன் சரித்திர வளர்ச்சியை மறுப்பதாகவே ஏகாதிபத்திய சரங்கால் அமைகிறது. இதுகான் ஏகாதிபத்தியத்தின் இலட்சனம்.

ஒவ்வொரு சமூகமும் இயற்கையை உற்பத்திச் சாதனமாக உபயோகிக்கிறது, இயற்கையுடன் சமூகமும் கொள்ளுகிற உறவு வேறு வகையானது. எனவே இந்தச் சமூ

கங்கள் தங்களுக்குள் கொள்ளும் உறவுகள் ஆக வீதியாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது வர்க்க மோதலாக வீணாகிறது. இது சரித்திரத்தையும் தீர்மானிக்கிறது.

'மரத்தில் மனர் போன்று சரித்திரத்தினின்றும் மஸர்வது கலாச்சாரம் சமூகமைஷு குந்திலையையும், அதனால் அமைக்கப்பட்ட சமூகத்தின் தன்மையையும் வெளியிடுகிறது ஏற்றத்தொழுவுகளையும் சோதல்களையும் அறிய உதவுதலை சரித்திரம். ஏற்றத்தாழ்வுகளை இணைத்துக் கொதல்களைத் தவிர்த்தும் சமூகத்தை இடைவிடாமல் புனருத்தாணம் செய்வது கலாச்சாரம்.

சமூகத்தின் உயிருட்டமான பொறுப்புணர்வுகளைப் பேணுவது கலாச்சாரம்தான். ஏகாதிபத்திய அடக்குமுறை ஒரு சமூகத்தின் சரித்திரத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் சேர்த்தே அழிக்கிறது. இதனால் தேசிய கலாச்சாரங்களே தேசிய விடுதலை இயக்கங்களை உருவாக்கி ஊக்குவிக்கிறது. மக்களின் சமூக அரசியல் அம்சங்களினது நிலை எப்படி இருப்பினும், அவர்களது கலாச்சாரம்தான் விடுதலை இயக்கமாக வடிவெடுக்கிறது.

சரித்திரத்தினின்றும் ஒரு சமூகம் அன்றையைப்படுத்தப்பட்ட முடியாதலையேதேசிய விடுதலையின் அத்திவாரம் ஆகும். எனவே ஒரு விடுதலை இயக்கத்தின் நோக்கம் ஏகாதிபத்தியவாழிகளால் பறித்தெடுக்கப்பட்ட இந்த உரிமையினை மீப்பதாகும். அதாவது தேசிய உற்பத்தி சுக்கிரகளை விடுவிக்கும் இயக்கமே இது. ஆகவே தேசிய உற்பத்திமுறை கள் பாந்திராணமாக விடுதலை பெறுவதே தேச விடுதலை. உற்பத்தி சுக்கிரக் களை விடுபட்டதும் அந்த சமூகத்தின் கலாச்சாரத்துக்கு புதிய வளர்ச்சி ஏற்பட இடம் இடைக்கிறது.

கலாச்சார விடுதலை என்பது அன்றைய கலாச்சாரத்தை முற்றுக நிராகரிப்பதால். வளர்ச்சிக்குவேண்டியவற்றைத் தெவிலிவிலிருந்து சுலிகரித்து தேவையற்றவந்தை நீக்கி ஒரு தேசத்தின் கலாச்சாரத்தை வளர்த்தலாகும்.

அன்றைய அடக்குமுறை என்பது கலாச்சார அடச்சுமுறை என்றாக அன்றையிடமிருந்து விடுதலை விடுவது கலாச்சாரத்தை வளர்த்தலாகும்.

□ கலாச்சாரமில்லாத பகட மந்த புத்தியுள்ள பகடபராட்சு.

குந்து விடுதலை பெறுவதானால். இதன்படி பார்த்தால் விடுதலை இயக்கம் என்பது கலாச்சார சக்தியின் அரசியல் அமைப்பு ஆகிறது, எனவேதான் மக்கள் து கலாச்சாரத்தினை உணர்ந்தவர்களாக விடுதலைப் போராளிகள் இருப்பது அவசியமாகிறது.

இயந்திர நுட்பங்கள், நிறவேறுபாடுகளும் கலாச்சார அறிகுறிகள் என்ற போன்ற கலாச்சாரத்தின் மக்கள் மறைந்துவிட்டன. எல்லாவித மக்களிடமும் கலாச்சார உணர்வு உள்ளது என்பது இங்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விடயம். மக்கள் தான் கலாச்சாரத்தின் படைப்பாளி களும் சேமிக்பாளர்களும் என்பதனை போராளிகள் உணர்வது அவர்களது கடமை. மக்கள் அனைவர்களும் பொதுவான கலாச்சாரப் பண்பினை பிரதிபலிக்காது ஒரு பகுதியினரை மட்டும் விடுதலை இயக்கம் பிரதிபலிக்கக் கூடாது.

கிடைக்கின்ற விடுதலை இயக்கத்தினுடைய காரணமாக இவர்கள் தங்களது படிப்பறிவு, கருவினானம் ஆகியவற்றிற்கு இயக்கத்தின் உயர் பதவிகளைக் கைப்பற்றக்கூடும். எனவே கலாசாரத் தளத்திலும் இது பற்றிய தீவிர விதிப்படி அவசியம். எனினும் அன்னிய மனை

இருந்துக் கொண்டு திரும்பாமலே சந்தர்ப்ப பவாதிகளாக விடுதலை இயக்கத்தினுடைய கிடைக்கும் விஷயங்களைப் பறிவு, கருவினானம் ஆகியவற்றிற்கு இயக்கத்தின் உயர் பதவிகளைக் கைப்பற்றக்கூடும். எனவே கலாசாரத் தளத்திலும் இது பற்றிய தீவிர விதிப்படி அவசியம். எனினும் அன்னிய மனை

□ பூரட்சீகர கலை இலக்கியங்களையும் விடுதலை உணர்வுமிக்க கலாச்சார மாற்றத்தீண்டியும் பூரட்சீகர உணர்வும் விடுதலை வேட்கையும் கொண்ட மக்களாலும் போராளிகளாலும் வேடுவாக்க முடியும்.

கலாச்சாரத்துக்கு ஒரு பொது அமைப்பு இருப்பினும் மக்களின் எல்லாப்பகுதியினரும் ஒரே தரத்திலான கலாச்சாரர்களாக இருக்க முடியாது. அவர்களிடையே வளர்க்கி வேறு பாடு இருக்கும். ஒவ்வொரு சமூகப் பகுதியும் பொருளாதாரத்தினால் உருவாக்கப்பட்டாலும் அப்பகுதியை ஆண்வது ஒரு சமூகப் பிரிவினரே. விடுதலைப் போர்ப் பார்வையினை அவர்களது கலாச்சாரப் பண்பை தீர்மானிக்கிறது. இந்த இடத்தில்தான் கலாச்சாரம் தனது முழு விசேஷத் தன்மையையும் ஒரு தனி மனத் துலம் வெளியிடுகிறது.

ஆபிரிக்காவில் கிராமப் புறங்களிலிருந்து நகரங்கள் வரை பல்வேறுவடிவங்களில்கலாச்சாரம் வேறுபட்ட தன்மைகளை வெளியிடுகிறது. விடுதலை இயக்கங்கள் இந்த வேறு பாடுகளை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பாவக்காரர்களாக அடக்குமூறையாளர்களின் கூடு உருவாக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து கூட உண்மையான விடுதலை வீரர்கள் பிறந்துள்ளனர். சர்க்க உணர்வினை இவர்கள் முறகுத் துறப்பதுதான் போராட்டத்திற்கு முக்கியமானது.

நாட்டின் படித்த அறிவுவாதிகள், பட்டம் பெற்றவர்கள், கயமான தொழில்களில் உள்ளவர்கள். கிராமத்து மேல்மட்டத்தினைச் சூதியோர் விடுதலைப் போரின் போது அன்னியதுக்கு ஆதாரங்களாக நிதிகளின்றனர். இவர்கள் அன்னிய கலாச்சாரத்தை மதித்ததன் விளைவே இது. கலாச்சார மதிப்பிடே அத்தியல் சார்பினைத் தீர்மானிக்கிறது என்பதுக்கு இது உதாரணமாகும் வர்க்க உணர்வையும் இதில் காணலாம். இவர்கள் தங்களது வர்க்கத் தேவைகளே பிரதானமானவை என்ற மனோபாலும் உள்ளவர்கள், பேராட்டத்தின் அரசியல், பொருளாதார, கலாசார அடிப்படைகளைப் பேண வேண்டுமானால் விடுதலை இயக்கத்தினர் இந்த விஷயத்தை கவனத்தின் கொள்வது அவசியம்.

கருணாநிதி ஏகாதிபத்தியவாதிகள் அடக்கப்பட்டவர்களிடையே கலாச்சார பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்க

மனமாற்றமடையும் சமுகத்தின் மேல் தட்டில் உள்ளவர்களின் கலாச்சாரப் பங்கும் மக்களின் கலாச்சாரப் பங்கும் ஒற்றுமை பெறுகிற பொதுதான் போராட்டம் திற எடையும். இதில் முக்கியமானதையும், முற் போக்கானதையும், புரட்சிகரமானதையும், போராளிகள் பேறுவது தேசிய கலாசாரத் துக்கே வழிகாட்டும்.

ஒவ்வொரு சமூகப் பிரிவின் கலாசார அம்சங்களையும் விடுதலை இயக்கம் ஜக்கிய மாக்கிக் கொள்வதும் இந்த ஜக்கியம் ஒரு தேசிய கலாச்சாரக் கட்டடமைப்பாக உரு வாவதும் அவசியம். தேசிய உணர்வுக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும், பல்ளேறு சமூகப் பிரிவுகளின் கலாசார அம்சங்களை இனிப்பது ஒரு உபாங்கமும். இது விடுதலை இயக்கத்துக்கு இன்றியமையாதது. இது தேசியச்சுழுதுடன் மக்களை இணக்கிறது. தங்களது பிரச்சினை களையும் அபிவாஸவுகளையும் மக்கள் நேரே சந்திக்க வகை செய்கிறது.

விடுதலை இயக்கம் முன்னேறும் போது அது பல்வேறு நோக்கங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டும். உன் வேறுபாடுகளைக் களைந்து பொதுவான இவைசியமாக விடுதலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெருங்பாள்ளமையான மக்கள் கவுட்டங்களுக்கும் தியாகங்களுக்குமிடையே விடுதலை இயக்கத்தின் இவட்சி யத்தை இதயபூர்வமாக ஆதரிப்பார்களோ யானால் அது ஒரு செரிய அரசியல் வெற்றி யும் ஒழுக்கவியல் வெற்றியுமாகும். இது ஒரு மாபெறும் கலாசார வெற்றியுமாகும்.

அடக்குமுறையாளர்களுக்கும் அடக்கப் பட்டங்களுக்குமிடையே உள்ள கலாச்சார வேறுபாடு என்னவு அதிகமாக இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கு கேற்படி வெற்றி சாத்தியமாக கிறது. அடக்கமுறையாளர்களின் கலாச்சாரத்துடன் ஒத்துமையுள்ள மக்களை அடக்கி அள்வதும் ஆட்சியை நிட்க்க வைப்பதும் எனிலும் என்கிறது சரித்திரும்.

ஆபிரிக்கா விஷயத்தில் காலனி சுதாக்கி போட்ட தப்புக் கணக்கு ஆபிரிக்க மக்களின் கலாசார சக்தியினைக் குறைத்து மதிப்பிட்ட கையாகும். இதன் விளைவாகப் போர்த்துக்கீலிய காலனிமுறையால் இன்பமாட்டத்தி

ராத மோர்த்துக்கீலிய மக்கள் மூன்றுக்காலனி யுத்தங்கள் மூலம் தங்கள் தப்புக்கணக்கிற்கு பல்கிற அனுபவிக்கின்றனர்.

போர்த்துக்கீலியரின் காலனிகளில் அடக்கப்பட்ட மக்களின் எழுச்சிகள் அடக்குமுறையாளர்களினால் ஆரம்பத்தில் நகச்கப்பட்டன. இதற்கு அடக்கப்பட்டவர்களிலும்கேள்வே ஒரு பகுதியினரை தனக்கு ஆதரவாக்கி இருக்கிறது காலனி சக்தி. சொந்த மக்களுக்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் பற்றுணர்வு காட்டிய மேம்மட்டத்தினர் நிர்முலமாகப்பட்டனர். பெறுவாரி பொது மக்கள் கொண்டு செய்யப் பட்டனர். காலனி ஆசிக்கம் உறுதியடைந்தது அலும் ஆபிரிக்க மக்களின் கலாசார எதிர்ப்பு அழிக்கப்படவில்லை துரோகங்களுக்கு ஆளாரி, நகச்கப்பட்ட கலாசாரம், கிராமங்களிலும், வஞ்சறாங்களிலும், காலனியாதிக்கத்தினால் பாதிப்படைத்து தண்மூறையினரின் உயிரிலும் ஓளிந்திருந்து, எவ்வாறிதமான புயல்களையும் காக்கி ஜீவிதத்திற்கிறது. சரியான சிதோஷன் கவாததியத்துக்காகச் சாத்திருக்கும் வித்தினைப் போல பொருத்திருந்த ஆபிரிக்கக் கவாச் சாரம் இன்று எங்கள் கண்டம் முழுவதிலும் தேசிய விடுதலைப் போர்களுக்காக முழுமை கடைந்து பரந்து வொள்களுக்கிறதி ஆகிஸிக்களின்கருக்களே உலகின் அத்திவாரங்கள் கற்களை நட்டனவே' என்று போதற்பட்ட எம் மக்களின் கலாச்சாரம் பெறுகப்பாறும் பாத கமான குழநிலையிலேயே ஜீவிதத்திற்கிறது பாலைவனங்களிலும் பூமத்தியக் காடுகள் வரை சுதப்பு நிலங்களிலும் அடிக்கடி பெருக்கெடுக்கும் நதிக்கரைகள்வரை எவ்வாறித கஷ்டங்களிலுமோடையும் சுறும், மிகுங்கம், மனிதன் யாவதூரும் ஆபிரிக்க கொள்கொள்கொண்டு நோய்களிலுமோடையும் இந்தக்கணச்சார இயக்கம் வளர்ந்துள்ளது. போலீசில் டேவிடஸன் போன்ற சரித்திர ஆய்வாளர்களின் கடுத்தினபடி, 'மிகவும் பாதகமான குழுவில் ஆபிரிக்க மனிதன் காட்தித்தள்ளுகிறார்கியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார வளர்ச்சி மனித சரித்திர சிரங்களுடன் ஒப்பிடத்தக்க தொழிலும்.'

இந்த உண்மை ஆபிரிக்களின் விடுதலைக் காலப் போராடுகின்றவர்களுக்கு ஊட்டமலீக்கிறது. எனக் கந்தக் கலாச்சாரமும் பரிபூ

ரணமாலைதொன்றல்ல இருந்தும் கலாச் சாராமும் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் நிச்சயம் பிரி வுக்ளோச்சரிசெய்து ஒன்றைக்கிறையதார்த்த சக்தி என்பதை மறுக்க முடியாது.

குட்டுத்தனமான கலாச்சார அனுஞ் முறைகள் தீவிரானவை, விமர்சனப் பண்பற்ற தற்புகழ்ச்சி முதலியலை இலவ. இதை விட மனித சமூகத்தின் பொதுச்சொத்தாக ஒரு சிறு பகுதி மனிதர்கள் செய்த சாதனை என்ற ஆபிரிக்கக் கலாச்சாரத்தைக்காணப்படே சரியானும், இன்றைய விடுதலைப் போராட்டத் தேவைகளை முன்னிறுத்தி விமர்சனங்கள் வமாக ஆபிரிக்கக் கலாச்சாரத்தைப்பார்ப்பட்டத் முக்கியமாகும். பல்லீங்களைத் தவிர்த்து அவற்றைப்பே உறுதிகளாக மாற்றுவதற்கு இதுவே கஷதம்.

உற்பத்தி முறைகளைப்பிரிபூரணமாக விடுவிதது பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார முன்னேற்றத்தைச் சாதிப்பதே விடுதலைப் போரின் தோக்கம். இது அரசியல் விடுதலையையும் கடந்த ஒரு அடிப்படை. இந்தப் பின்னனியிலேயே கலாச்சாரத்தை நிறுத்தி தேர்வு முறைக்கு உட்படுத்தி ஆராய்வது அவசியம். ஆயுதப் போருக்காக மக்களை ஒரு அமைப்பினுள் திரட்டி காலவி ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கு இத்தகைய ஆயுத அவசியமாகிறது.

போராட்டத்தின் அன்றாடத் தேவைகளை மக்கள் சந்திக்கும் விதம் அவச்களது கலாச்சாரப் பண்பினால் நிரையிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பது அனுபவம். எனவே விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தினை கலாச்சாரமே உணாத்தும் வகையில் இயக்கம் திரட்சி பெறவேண்டும். வேற்று மக்களின் போராட்டங்களின்து விளைத்துபாயங்களைப் பயன்படுத்துவதாகப் பிரகடனம் செய்வது கவனவகப் பேச்சாகும். ஒளவளில் அந்த மக்கள் இங்கே உள்ள கலாச்சாரத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலைமைகளைச் சந்தித்தவர்களாவர்.

போராட்டத்தின் ஆரங்கப் பட்டத்தில் தலைவர்களும் சரி, போராடும் மக்களும் சரி, கலாச்சாரமானது எவ்வளவு தாரம் மக்களின் மனோ சக்திகளுள் வேறான்றி உள்ளது என்பதை உணர்வதின்லை. இவற்றை கலாச்சாரம் சாதிக்கும் போதே, உண்மை நிலை பற்றிய

தவணை கணிப்புகளையும் கடமையினின்றும் தவறியதையும் புளிந்து பொள்ளவர். அரசியல், விஞ்ஞான அடிப்படையில் உட்கும் ஒரு போராட்டத்தில் விளையகூடிய திறனின்மைத் தொழிலையும், வேதனைகளையும் தாங்கக் கூடிய சக்தியைத் தழுவது கலாச்சாரம்தான்.

பெருந் தொகையினரை ஒன்று திரட்டும் ஆயுதப்புரட்சி, சமூகத்தின் கலாச்சார பல வீணங்களைத் தனிர்த்து பலருள்ள மாங்களை ஊக்குவிக்கிறது. மழுங்குடியப் பழக்கங்களும் பூர்வக அனுஷ்டாகளங்களும் மறைகின்றன. பிதூர் மீபாரி, உறவினர்க்குத் தங்கும் சலுகை, சமூகத் தாழ்வுனர்க்கி. பெண்ணிடமை, பூர்வலூடி மீபாடு குகியவை விடுதலை இங்கக்கத்தின் அறிவார்த்த தேசியப் பண்புக்கு உடலாதவை. எனவே விடுதலைப் போராட்டம் என்பது கலாச்சாரத்துக்கு புது ஆயிர் கொடுக்கும் போராட்டமாகும்.

ஓ அயில்கார் கப்ரால்

ஸ்ரீலங்கா இராணுவ ரீதுநிக்ரு...

நான்
உன்வீட்டு உலையை கொதிக்க வைப்பேன்
நீ—

தமிழன் உயிர்க்கு உலை வை
—என்று ஸ்ரீலங்கா அரசு
உன்றை திங்கே அனுப்புகிறீர்களது
ரூக்க அறியா நண்பனே கேள்...
உன் வயிற்றை கழுவ
சீ...

எழுமிரைக் குடுக்கீன்றூர்
ஆறுவூர்—
உன்வீட்டு அடுப்பை தணிப்பது
எங்கள் நோக்கமல்ல...
எங்கள் வீட்டின் அடுப்பு
நிம்மதியாக ஏரிய வேண்டும் மென்படே
எமது நோக்கம்

-பாண்டியன்-

முதல் தவி-2

* அதிக இந்தப் பொருக்கும் மரணங்களும்

அன்னமைக் காலன்களில் எம்மவர்களில் பலர் இயற்கைக்கு மாறாக செயற்கை மரணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக இம் மரணங்களில் அநேகமானவை துப்பாக்கிச் சூட்டினால் நிகழ்ந்தவையாகும். எம்மவர்கள் ஒவ்வொருத் தரின் மரணத்தின் பின்னணியிலும் நாழும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இருந்து வருகின்றோம் இவைகளை நாம் மரணவிசாரணை அதிகாரிகளின் தீர்ப்பில் இருந்து அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர் தனது விசாரணையின் பின் தீர்ப்பு வழங்கும் போது துப்பாக்கிச் சூட்டினால் ஏற்பட்ட அதிக இரத்தப் பெருக்கே மரணத்திற்குக் காரணம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

நடைமுறையில் இத்தகைய தேவையற்ற மரணங்களில் ஒரு பகுதியையாவது நாம் திறுத்த முடியும். இதற்கு நாம் குறிப்பாக செய்யவேண்டியது காயம் பட்டவரையோ அன்றி தாக்குதலுக்கு உள்ளானவரையோ வெடிக்கை பார்ப்பதை விட்டு விரைவாக அவரை அந்த இடத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்துவதுடன் அவரின் காயத்தின் மேல் இறுக்கமான கட்டுகளைப் போட்டோ அன்றி இரத்த அழுக்கப் புள்ளிகளை அமிழ்த்தியோ இரத்தப் பெருக்கை நிற்பாட்டுவதுடன் இத்தகையவர்களை உரிய வைத்தியர்களிடம் கொண்டு செல்வதும் முக்கியமாகும்.

எமது உறுப்பைப் பொறுத்தவரையில் கை கால்களை ஒரு பகுதியாகவும் தலைச்சுக்கீழ் அரைக்கு மேல் இன்னொரு பகுதியாகவும் பிரித்து மூன்றாக வகைப்பட்டுத்திக் கொள்ள முடியும். இதில் முதல் பகுதியான கை கால் காயங்கள் மரணத்திற்கு ஏதுவாக அமைய முடிந்தது. இவைகள் எவ்வாறு

மரணத்திற்கு ஏதுவாக அமைகின்றனவென்று எம்மீது ஏவப்படும் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் அதிக தாரத்திற்குச் செல்பவையாகவும் வேகம் கூடியவாகவும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய துப்பாக்கிக் குண்டொன்றை எமது உடலில் தாங்கும்போது அது தனது வேகத்தின் காரணமாக உறுப்பில் ஒட்டைப்போடக் கூடியதாகவோ அன்றி எலும்பையும் உடைத்து வெளியேறக் கூடியதாகவோ அன்றி உறுப்பில் புதைந்து விடுவதாகவோ உள்ளன.

இந்திலையில் சுவாசத்திற்கு ஏற்ப இரத்தம் விரைவாக வெளியேறுகின்ற தன்மையை நாம் அவதானிக்க முடியும். காயப்பட்டவர்கடும் அதிர்ச்சிக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றார். இந்திலையில் அவரின் உடலில் இருந்து அதிக இரத்தம் வெளியேறும். இதே நேரம் அவரின் உடலில் உள்ள நீரின் தன்மையும் இழுக்கப்படும். இதனால் கடும் தாகத்திற்கு உள்ளாகி குடிப்பதற்கு நீராகாரத்தை எதிர்பார்க்கின்றார். ஜீவகாருண்ணியம் சம்பந்தமாக அவரின் மரணத்திற்கு உடந்தையாக இரத்தம் பெருகிய நிலையில் இரத்தப் பெருக்குத் தடை செய்யப்படாமலே நீராகாரம் கொடுப்பதன் மூலம் அவர் விரைவாக சுவாசிப்பதனுட் அதிக இரத்தம் மீண்டும் வெளியேறி மரணம் விரைவாக ஏற்படுகின்றது. ஆகையினால் காயப்பட்டவரின் இரத்தப் பெருக்கு கட்டுப்படுத்தமுன் எக்காரணம் கொண்டும் அருந்து வதற்கு எந்த வகையான நீராகாரமும் கொடுக்கக்கூடாது.

இந்தப் பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்த நாம் காயப்பட்ட பகுதியின் மேல் சிலையிலுள்ள இருக் கத்திக்கட்ட வேண்டும். அவ்வாறு கட்டுகின்ற சிலையை ஒவ்வொரு தடவையும் இரத்தம் பெருக அவிழ்த்து அவிழ்த்துக் கட்டக்கூடாது. கட்டப்பட்ட சிலை மூழுஷையாக இரத்தத்தினால் நன்னதால் மேலும் கட்டப்பட்ட சிலையின்மேல் இன்னும் ஒதுக்கேலையைப் போட்டுக்கட்ட வேண்டும். இவ்வாறு கட்டும்போது எலும்புகள் ஏதாவது உடைந்திருக்கா என்பதையும் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். நாம் கவலையீனமாகக் காயப்பட்டவரைக் கையாண்டால் அதன் மூலம் அவரின் ஏணை உறுப்புக்களும் பாதிப்பட முடிய வாய்ப்புக் காணப்படும்.

எலும்பு உடைந்திருந்தால் காயப்பட்ட பகுதியின் மேல் சீலியால் கட்டும் அதே நேரம் முறிந்த பகுதிக்கு அணையாக இரு பகுமும் மட்டையோ அன்றித் தடியை இரண்டாகப் பிளந்து அதன் உள்புறத்தை இருபக்கமும் அணையாகக் கொடுத்தோ கட்டி விடவேண்டும். மேலும் தொடர்ச்சியாக இரத்தப்பெருக்கு இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் சீலியால் காயத்தின் மேல் கட்டுப்போட்ட துடன் காயப்பட்ட பகுதிக்கு சற்று மேல் மெல்லிய இறுக்கூடிய றப்பர் துஷ்டினுலோ அன்றி கயிறினுலோ இறுக்கமாக (இரத்த அழுக்க வடம்) கட்டிவிடலாம். இவ்வாறு கட்டுப்படுமாக இருந்தால் உரிய பகுதிக்கு செல்லும் இரத்தோட்டம் முழுமையாகத் துண்டிக்கப்படும். ஆகையினால் 15 நிமிடத் திருந்து 30 நிமிடத்திற்கு ஒரு முறை அத்தகைய கட்டைத் தளர்த்தி உடன் மீண்டும் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்ச்சியாகக் கட்டை விட்டால் அப்பகுதி முற்று முழு தாக இயங்கமுடியாத நிலைகூட ஏற்பட முடியும்

குறிப்பாக கை கால் போன்ற உறுப்புக்கள் காயத்திற்கு உட்பட்டு இருக்குமாக இருந்தால் அப்பகுதிகளில் மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளைக் கையாண்ட பின்பாகவோ அன்றி அதற்கு முன்பாகவோ அப்பகுதிகளை உயர்த்தியும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலமும் பெரும் இரத்தத்தைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

அடுத்து இரண்டாவது பகுதியான கழுத்துக்குக்கீழ் அரைக்கு மேற்பட்ட பகுதியை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கு குறிப்பாக மார்பு எலும்புகளால் மூடப்பட்ட இருதயம், சுவாசப்பை போன்ற முக்கிய உறுப்புக்களும், வயிற்றிகள் குடல் என்று கொல் ஸப்படுகின்ற பகுதியும் காணப்படுகின்றது. வயிற்றில் காயம் ஏற்படுமாக இருந்தால் அது வயிற்றினுள் நுழைவதுடன் குடல் பகுதியையும் தாக்கக்கூடும். இதனால் வயிற்றுப்பகுதி எலும்புகள் அற்றுத் தோலினாலும் சுதையினாலும் போர்க்கப்பட்டு காணப்படுகின்றது வயிற்றில் காயம் ஏற்படுமாக இருந்தால் இரத்தம் வெளியேறும் அதே நேரம் வயிற்றில் உள்ள காயத்தின் வழியாக குடல்கூட வெளிவரக்கூடிய வரய்யுண்¹

இங்கு நாம் கைகால் பகுதிக்கு இரத்தப் பெருக்கைத் தடைசெய்யப் பயன்படுத்த முடியாது. ஆகையினால் காயம்பட்ட பகுதிக்குத் தடித்த துண்டுகள் அணையாக கொடுக்கப்பட்டு வயிற்றை முழுமையாக சுற்றிச் சீலியால் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். காயத்தின் துவாரம் வழியாக குடல் வெளியேறுமாக இருந்தால் அதனை உட்செலுத்தும் முயற்சியில் நாம் சுடுபடாது மேலும் வெளி யேறுவண்ணம் சீலியால் சுற்றி இறுக்கமாகக் கட்டி உரியவர்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அடிக்காடி கட்டிய துண்டை அளிந்ததுப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

மார்பு எலும்புகளுக்கு இடையே இடப் பக்கத்தில் இருதயமும் சுற்றுக்கீழ் சுவாசப் பைகளும் காணப்படுகின்றன. இருதயப் பகுதி காயத்திற்கு உட்பட்டால் அத்துணியை காயத்தின்மூலம் அதிகளும் இரத்தம் வெளியேறும் அதே நேரம் அதன் தொழிற்பாடும் விரைவாகக் குறைய முடியும். காரணம் உடலின் ஏணை பகுதிகளுக்கு இரத்தத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கு முக்கிய இயந்திரமாக இது காணப்படுகின்றது. அதில் ஓட்டை ஏற்பட்டால் காற்று உள்ளிறங்கி இரத்தம் கொண்டு செல்வதற்கிணாத நிலையினால் மரணம் விரைவாக ஏற்படலாம். ஆகையினால் காயத்தின் மேல் தடித்த துண்டு வைத்து இறுக்கக் கட்ட வேண்டும்.

இதே போன்று சுவாசப்பை பாதிப்படைந்தால் அல்லது துவாரம் ஏற்பட்டால் கூட சுவாசிக்கும் காற்று உள்ளெடுக்கப்படுகின்ற சத்தத்தைக் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கும். இதன்மூலம் சுவாசம் உட்கொண்டு செல்லப்படாமையால் இரத்தோட்டம் தடைப்படும். ஆகவே விரைவாகக் காயம் பட்ட பகுதியினால் காற்று உட்கெல்லாவன்னும் தடித்த துண்டின் மூலம் இறுக்கமாக முழுக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது பிடிடால் கையால் அத் துவாரப்பகுதி இறுக்கமான முறையில் அமிழ்த்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உரியவர்களிடம் கொண்டுசெல்லப்படும்வரை.

தலைப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் கூடியவை எலும்புகளால் புடைசூழப்பட்டுள்ளது. தலையில் காயம் உண்டாகுமானால் மண்டையோடு மற்றும் எலும்புகள் சிதறாண்டுவதுடன் மூளை போன்ற பகுதிகளும் விரைவாக சேதத்துக்கு உள்ளாகின்றது. இந்நிலையில் இப்பகுதியானது முழுமையாகச் சீலியால் மூடிக் கட்டப்படுவதுடன் மிகவும் விரைவாக உரியவரிடம் எடுத்துச்செல்லப்பட வேண்டும்.

(தொடரும்)

★ ஆயுத பலத்தால் சீரச்சணக்கு தீர்வு காண்பது— அதாவது புரட்சிகர பலாத் காரத்தால் சீரச்சணக்குத் தீர்வு காண் பது என்னும் உயரிய மார்க்ஸியக் கோட்டபாட்டை இளைஞர்களின் போராட்டம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளையை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

பெரும்பான்மையின முதலாத்துவ ஆட்சியின், இனவெறிப்பாசிக் கொடுமைகளில் ஒந்து விடுதலைபெற தமிழ் மக்கள் நடத்தும் ஆயுதமேந்திய போராட்டம் மிகவும் மூற்போக்கானதும், மாக்ஸீயக் கண்ணேட்டத்தில் மிகவும் சரியானதுமாகும். ஒரு தொடர்ச்சியான பிரதேச அமைப்பை தாய்கமாக்க கொண்ட தமிழ்மக்களின் போராட்டமாதலால் இது தமிழ்மீத விடுதலைப் போராட்டம் என அழைக்கப்படுத்தும் சாலச்சிறந்ததாகும்,

‘எங்கெல்லாம் ஒடுக்குமுறை இருக்கி நடோ, அங்கெல்லாம் கிளர்ச்சியும் இருக்கும்’ என்ற ‘மாழை’ அவர்களின் மேற்கோளின்படி, தமிழ்மீத மக்களும்

இரு மார்க்ஸீயக் கண்ணேட்டம்

தங்களுக்கெதிராகப் பாவிக்கப்படும் ஆயுதப் பலாத்காரத்திற்கு எதிராக, ஆயுதமேந்திய புரட்சிகர பலாத்காரத்தை பாவிப்பதானது விடுதலைப் போராட்டத்தின் மிக உயர்ந்தகட்டமாகும்.

இதுவும் வர்க்கப் போராட்டமே.

எகாதிபத்திய சார்பு பிற்போக்கு இனவெறி அரசிற்கு எதிராக நடத்தப்படும் விடுதலைப் போராட்டம் உண்மையில் வர்க்கப் போராட்டமே. ஆனால் சரண்டல் வர்க்கத்திற்கு எதிரான போராட்டமே இது. ஒரு புரட்சிக் கட்சியின் தலைமை இத்தகைய போராட்டத்தில் முக்கியமானதாகும். எனவேதான் “புரட்சி நடைபெற வேண்டுமானால் ஒரு புரட்சிக்கட்சி வேண்டும். மேலும் அதற்குப் புரட்சிகரக் கொள்கையினால் ஆயுதபாணியாக்கப்பட்ட ஒரு புரட்சிகரப்படை வேண்டும்” என ‘மாழை’ வளி முறுத்தினார்.

இலங்கையில் கடந்தபல ஆண்டுகளாக இடதுசாரிக் கட்சிகளும், அவர்களின் சந்தர்ப்பவாத பாரானாமன்ற மார்க்கமுலோமே மக்களைத் திசை திருப்பி ஒரு புரட்சிகர ஸ்தாபன அமைப்பை உறுதிப்படுத்தாத நிலைமையை உண்டாக்கியுள்ளது. ஆகவே தான் மாக்ஸிஸ்டுகள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்வோர் பலர் இன்று தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதமேந்தியதை ஜீரனிக்க முடியாமல், தங்கள் நிலைப்பாட்டுக்கு சப்பைக் கட்டுக்கட்ட தத்துவக் குள்ளுபடி செய்கிறார்கள். சிங்கள முற்போக்குச் சக்திகள் எனக்கந்தப்படுவோர் தமிழ்மீத மக்களின் விடு

தமிழ் விடுதலைப் போராட்டம்

தலைப் போராட்டத்துடன் தங்களைஇண்டது ஒரு பரந்த போராட்டத்தை முன்னெடுத்துதுச் செல்ல இன்னமும் காலம் வேண்டுமா? தமிழ்மீத விடுதலைப் போராட்டம் எந்தவிதத்திலும் சிங்கள மக்களுக்கு விரோதமானதல்ல. தமிழ்மீத விடுதலைப் போராளிகளிடையேயும் ஸ்தாபன மயப்படுத்தலும் இயக்கங்களிடையே குறைந்தபட்ச வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் நெருக்கமான ஜூக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதுடன், மக்களுடன் தொடர்புகளை இறுக்கமாக ஏற்படுத்த வேண்டும், மக்களிடமிருந்து கற்று அவர்களுக்கு வழி காட்ட தாராள மனத்துடன் முன்வர வேண்டும். மக்களுக்கும் போராளிகளுக்கு மிடையில் உள்ள இடைவெளி குறைக்கப்பட வேண்டும். இன விடுதலைக் கோவூத்தைப் பிரதானமாக முன்வைத்துக் ஜூக்கியப்படுத்த வேண்டும். இதைச் சாதிக்க இயக்கங்கள் கூட்டாக ஒரு வேலைத் திட்டத்தை அறிக்கை மூலம் தருவது இன்றிய மையாததாகும்.

தமிழ் மக்களிடையே எதிரிகள் இருக்க முடியாத அளவுக்கு எல்லோரையும் இண்டது செயற்படவேண்டிய கட்டம் இது. இதுவே வெற்றிக்குச் சிறந்த மார்க்கமாகும்.

‘நீரில் மீன்கள் வாழ்வதுபோல் புரட்சிவாதிகள், போராளிகள் மக்களிடையே வாழ வேண்டும்’ என ‘மாழை’ குறிப்பிடுவார். ஆகவே போராளிகள் மக்க

விடமிருந்து அன்னியப் படாயல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது இயக்கங்களின் பிரதான கடமையாகும்,

சோஷலிஸத்துக்கான போராட்டமே

விடுதலைப் போராட்டத்தில் முன்னணி வில் நின்ற போராடும் வர்க்க சக்திகளை அவர்களுடைய ஸ்தாபன அமைப்பே வேண்டிய காலகட்டத்தில் ஓர் நிர்வாக அமைப்பையும் உருவாக்கும். இது சரித்திர உண்மை எனிலும் போராளிகளும் சரி, பொதுமக்களும் சரி சோஷலிஸத்துக்கான போராட்டக்கட்டங்களை தாங்கள் பெறும் வெற்றி களினுரடாக கணித்துக் கொள்ள வேண்டும் பிறபோக்கு முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்ற ஒரு சமூகம் சோஷலிஸ் அபெபுக்கு மாறுவதற்கு நீண்ட நெடுந்தூரம் கடின உழைப்பு ஊடாக செல்லவேண்டுமென்ற மாக்ஸீய உண்மையை மறந்து விடக்கூடாது. மிக உறுதியுடன் சறுக்கி விழாமல் படிப்படியாகத் திட்டமிட்டு முன்னேறினால் மட்டுமே அந்த பாரிய கடமையை நிறைவேற்றமுடியும். இதற்கு அகநிலை, புறநிலை சூழ்நிலைகளும் சாதகமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பயங்கரவாதம் எது?

பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் சிக்கி உலக மக்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்க முடியாத ஏகாதிபத்தியமும் அதன் அடிவருடிகளும், சகல கண்டங்களிலும் வெடித்துக் கிள்கும் விடுதலைப் போராட்டங்களை பயன்கர்வாதம் எனப் பெயரிட்டு பெரும் பூச்சாண்டி காட்டுகின்றனர். மக்களைச் சுரண்டி தேசிய இனங்களை அடக்கி ஒடுக்கி. தாங்களே தோற்றுவித்த இந்தப் ‘பயங்கரவாதத்தை’ அவர்கள் சமாளிக்குமுடியாது திண்டாடுகின்றனர். மக்கள் சுதந்திரத்தை விரும்புகின்றனர். இனங்கள் தேசங்கள் விடுதலையை விரும்புகின்றன. இவை ஒன்றே டோன்று தொடர்பானவை. உலகெங்கு மூள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட இனங்கள், சுரண்டப்படும் தேசங்கள் ஆகியவற்றின் புரட்சிக் காலகட்டமிது. இந்தச்

• மக்கள் போராட்டம் •

கெரில்லாப் போரின் ஆரம்ப கட்டங்களில் மக்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாக அவதானீகளாக மட்டுமே இருந்து வருவார். காலப் போக்கில் அவதானீகள் என்ற நிலையிலிருந்து அனுதாசிகள் ஆதாவாளர்களாக மக்களின் நிலைப்பாடு மாறுகிறது. ஆனால் இந்த அனுதாபமும் ஆதாவும் நோடிப் பங்களிப்பாக மாற்றுக் கொள்ளும் போதுதான் போராட்டத்தில் ஒருப்பிய திருப்பும் ஏற்படுகிறது, உண்மையானமக்கள் போராட்டம் உடயமாகிறது.

● ● ● ●

சரித்திர வளர்ச்சியின் பாய்ச்சலை எவரும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது.

தமிழ் விடுதலை யுத்தம் எத்திசை நேக்கி?

பாராளுமன்றம் முதலாளித்துவத்தின் சஸ்வாதிகாரத்தை மூடி மறைக்கும் ஒரு மாயத்திரை என்பதையும், அங்கே போராட்டத்திற்குப் பதிலாக வாய்ச்சிலம்பமே அடிக்கப்படுகிறதென்பதையும், உண்மையில் அரசியல் அதிகாரம் ஆயுதப் படையினரின் கையில்தான். உள்ளது என்பதையும் மக்களுக்குத் தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது இந்த விடுதலை யுத்தம், ஆகவே, தமிழ் மக்கள் பாராளுமன்ற பாதையை நிராகரித்தமைக்கு இளைஞர்களின் போராட்டமே காரணமாகும்.

ஆயுதபலத்தால் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு, காண்பது அதாவது புரட்சிகர பலாத்தாரத்திலூல் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பது, என்னும் உயரிய மாக்ஸீயக் கோட்பாட்டை, இளைஞர்களின் போராட்டம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவிடுதலை யுத்தம் உலக விடுதலை யுத்த ஏடுகளில் இடம்பெறும் மிக உயர்ந்த இலட்சிய யுத்தமாகிறது.

யாழ். அரீனர் வைந்தியசாலை

★ சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி

1000 மீ தீவையத்தில் காஷ்டியசாலை இருப்பது குறிப்பிடப்படும் பிரச்சினைகளில் எதிர்வித முன்னேற்றத்தையும் காட்டாது அவசர சிகிச்சைக்கான நோயாளிகள் மாத்திரம் தான் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூறினாலும் என்னிச்சையளவில் தான் மாற்றுத்தைக் காணலாமே ஒழிய வேறு விதமாக சிந்திக்க முடியாது. நோயாளிகளை கவனிப்பதற்கான தாசிகளின் எண்ணிக்கை (232) இருந்தும் முப்பத்திரங்கு இருக்கின்பலர் நிர்த்தாமல் தான் சம்பள உத்தியோகத்தாவர்களாகவே கடமையாற்றுகின்றனர். கூறிப்பாக மாதார்த்த வழுமானம் உண்ண பெண்டாடிகள் ஆற்பத்து இரண்டு (42) நிரந்தரமற்ற நாள்சம்பள பெண் தாடிகள் நாற்பக்கது நாலு (44) நிரந்தர மாதாந்த சம்பள ஆண்தாதி கள் காற்பத்து இரண்டு (42) நிரந்தரமற்ற மாதாந்த வருமானம் உண்ண ஒட்ட விகள் தொண்ணாலும் தாலு (94)

இந்த நிலையில் இவர்களுடைய சேவை
 1) வெளி நோயாளர் பாதி.
 2) சுத்திரசிகிச்சை பஞ்சி
 3) நோயாளர் பஞ்சி,
 4) சௌபாபத்திரகாரர்களை போன்றவற்றுக்கென

பூண்டபடுத்தப்படும் போது தாடிகளின் எண்ணிக்கை முன்று நேர வேலை (Three மீட்டர்) அத்தோடு தாடிகளின் மிகச் சிலரே நோயாளர்களுடன் அஸ்பாப் பழகு வர்கள். கேரத்துக்கு தோடம் வணிபியாறி இயந்திரம் போன்று வேலை செய்யப்படுகிறதாகவும், பெறப்படும் சம்பளத்துக்கு வேலை செய்யப்படுவாராயும் தாடிகள் சேவை ஆக்மீட் பூஷை சேவை என்பதை உயர்த்திக்குற்றும் கூட அந்தசூபாப் சேவையைப் புரியவேண்டியவர்கள் இவ்வாறு நடந்து விடக்கூடியதாலோ

எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதில்களை சில வேளைகளில் நீண்ட வரிசையில் நெடு நேரம் காத்திருந்து வரும் நோயாளிக்கு வெடுக்கென்று பேசிந்தாக்கெனப் போடும் ஊசி ஒதுபோது ஏர வேற்கூக் கூடிய செயல் அல்ல. ஒரு சிலின் புறம்போக்கான நடவடிக்கைகள் மன உறைச்சலும் வேலைப் பழுவும்கான் காரணமென்று அது ஏற்காக் கூடியதாக. நோயாளிகளின் உடம்புக்கு மாத்திரமான சிகிச்சை மனதித்தும் தேவை என்பதை அறிதல் கூவன்டும்.

வகுட்செமான்றிற்கு 120 பேர் காழ். அரசினர் தான் பயிற்சிசாலையிலிருந்து வெளி வேறினாலும் சராசரி 14 பேர் மாத்திரமே யாம். வைத்தியசாலையில் தீயமனம் பெறுகிறார்கள். இதே வேளையில் ஓய்வு பெறும் ஊழியர்கள் வகுடாக்குடம் சராசரி 20 பேர் மேற்கூட ஓய்வு பெறும் கால எல்லைக்கு மூன்றாக்கையிலே வளிந்து ஓய்வு பெறுவோர் வெளி

தோழனே...

தோழனே!

நி

தீஞ்கு சோதும்
வீர மரணத்தைப்
பெற்றெடுக்கின்றாய்
உன் போன்னேரின்
புதல்வர்கள் தான்
எம் எதிர்காலத்தீர்கு
நாம்

செல்லும் பாலத்தீன்
தூண்களாய் நீற்கீன்றனர்
பல்லாயிரக்கணக்காக
படிகளாக

உன்
எதிரியின்
மரணங்களே
அமைகின்றன.

● புலி த்தேவன்

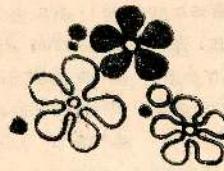
நாடு செவ்வார்கள் போக்குவரீன் என்னிக்கை வகுடாவகுடம் சராசரி 14. வகுடாவகுடம் ஏற்படும் இவ்வாரூண வீழ்ச்சி விகிதம் அதிகரிப்பு நிரப்பப்பட முடியாததொன்றாகும்.

இவ்வாரூண தாதிகள் குறையை நியாரித்தி செய்ய மருத்துவ மாதுக்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புகள் நடாத்தப்படுகின்றன. மாதம் ஒன்றிற்கு ஆண்டாகும், பெண்களுமாக நாற்பது (40) பயிற்சியாளர்கள் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றன. இவற்றிலும் மிகச் சிலரே வைத் தியசாலையிக் கல்லூரியம் செய்ய முற்படுகின்றனர் கைமாதப் பயிற்சி வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களில் எவ்வேறும் யாழ். மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இங் மாணவர்கள் அணிவகும் கலாநார் சேவைப் பகுதியாக தெரிவசெய்யப்பட்டார்களென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாரூண பொறுப்பதற்கு வைத்தியசாலையோ எந்த வித பவனும் பெறுமல் வெறும் பயிற்சி நெறிகள் நடாத்த வேண்டிய நிரப்பந்தத் துக்குள்ளாகின்றது. இதே வேளையில் பல சமூக சேவை ஸ்தாபனங்கள் தாதிகள் சேவைக்கு எனப் பல்கலை சேவை மனப்பான்மையோடு சேவை செய்ய ஊக்குவிக்கின்றது

வைத்தியசாலைக்கென அம்புவன்ஸ் வண்டி (Ambulance) மாவணிக்கு உகந்த நிலையில் இல்லை. எனினும் பலுமறை திருத்தப்பட்டு பாலிக்கப்படுகின்றது. யார் வைத்தியசாலையின் பிரதேசத்தில் நோயாளிகளை எடுத்து வர ஒரு அம்புவன்ஸ் வண்டி போதுமான தாக இல்லை. அரசாங்கத்தினால் திரப்பட்ட மற்றுமொரு புதிய அம்புவன்ஸ் வண்டி போக்குவரத்து காரண கங்கையும் பல்வேறு காரணங்களையும் காட்டி யாழ் நகருக்கு வராது தடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாரூண செயல் ஒட்டு மொத்தாக தமிழ் மக்ஞாகு இழுங்கப்படும் கந்தி என்ற கூக்குரல் இட்டாலும் எவ்வித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை (நாட்போதுள்ள அம்புவன்ஸ் வண்டி பல முறை கடத்தப்பட்டு திரும்பப் பெறப்பட்டு அறிப்பிடத்தக்கது)

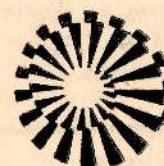
இரத்த வகுக்கி 14 முத்து இரத்தக் கொள்ளலவுள்ள இரத்தப் பாதுகாப்பு உபகரணங்களை கொண்டிருக்கிறது. தற்கொ

தடுமாற்றங்கள் —

தலிங்கத்துப் போரின்
வெற்றியின் சின்னால்
அடுக்கடுக் காக்க
பெண்களைப் பார்த்து
அவலக் குரல்களில்
அழுமொன் கேட்டுக்
அதிலைக் கலீக்க
மாட்டா ஒவந்து
அகோக் கண்ண
புத்தநுய் மாற்றுஞ்
நழப் போரைக்
கண்டு ஏசிக்க

இன்றைய புத்தர்கள்
அசோகனுய், ஆசினார்

இனக்கலவர வேள்வியிலை
நாங்கள் பலியாடுகள்
எங்களைக் காக்கப்
புத்தப்பகான் வரவேமாட்டார்
ஏனெனில் ..
அவரது சிட்சுளை
வேள்வியை நடத்துகிறார்.

வாக அதிக இரத்தப் பெறுகோடு நோயாளிகள் வந்தாலும் வேறு நெருக்கடிகள் வந்தாலும் இரத்த வங்கி நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாது தமிழருவது அவதானிக்கக் கூடியதாவுள்ளது. இவ்வேளையில் பொது மக்களிடமிருந்து இரத்த தாணத்திற்கான உதவிகள் கோரப்படுவதும் சிலவேளைகளில் பொது மக்களாக இரத்த தாணம் செய்ய முற்படும் பொழுது சேமிக்க முடியாததால் பலமுறை பலர் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் அடுத்து சில நாட்களில் இரத்தப் பற்றாக்குறை என விளம்பரக் குவூவது வழு மையக்கிட்டது. எனவே இரத்த வங்கியின் கொள்ளலைவ அதிகரிக்க வேண்டியதன் அவசியம் இருந்தும் அதற்கான முயற்சிகள் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை.

யாழ் வைத்தியசாலையிலுள்ள நலன்புரி சுங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்படும் தேநீச் சாலை ஒரு விரீஷனத்திற்குரியது. இங்கு நோயாளர்களுக்கென வழங்கப்படும் கடுநீர் (25 சதம் அறங்கிப்படுகிறது) வாய்க்காலுக் கருகில் சுடவைக்கப்படுகிறது. இது ஏத் தளவு சுகாதாரக் குறைவானது என்பதை நாம் கூற வேண்டிய அவசியமிக்கு. தேநீச் சாலையினுள்ளே தேநீச் தயாரிக்கும் இடம் மிகவும் மோசமாக உள்ளது உள்ளே உணவு வைத்திருக்கும் இடம் மிகவும் சுகாதாரக் குறைவாகவே உள்ளது. இதே வேளையில், இதனுடைய சேவையின் தேவை உணரப்பட்டும் கூட இது பூரணமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அரசியல், பொருளாதார சமூக உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காகத் தொடுக்கப்பட்ட போர்கள் நீண்டகாலமாக நடைபெற்றும் இறுதியில் வெற்றியே அளிக்கும் என்பதே சரித்திரத்தின் சான்றுகளாக உள்ளன. அதேபோல் ஆக்கிரமிப்பு, அடக்குமுறை, சர்வாதிகாரம் போன்ற அநியாயமற்ற அதர்ம இலட்சியங்களுடன் தொடுக்கப்படும் போர்கள் இறுதியில் தோல்வியையே கண்டிருக்கின்றன.

புயலில் பறந்த கூடுதல்கள்

- மாதுங்கள் -

எட்டுப் பத்து மணித்தியாலங்கள் செம்பாட்டுத் தரையில் தக்காளி நாட்ட மண்வெட்டி பிடித்து கொத்திய களைப்பில் சனிக்கிழமை [21-12-85] வேலைகளை வெற்றிலையோடு இரை மீட்டு மார்கழி மாத நுளம்புகளைக் கலைத்து கொட்டில் மண்ணில் பாயை தட்டுகிறேன்.

கிழக்கு பக்க மூலையில்
குரிய உடையின்
மேக இடைவெளியில்
துப்பாக்கி பூட்டிய ஹெலிஹோப்டர்கள்
சுழன்று சுடும் வரிசைச் சத்தங்களும்
தரையைத் தொடும் குண்டுகளின்
முக்கமும்
வெள்ளிக்கிழமை தட்டிப் பிரித்த பாயை
சனிக்கிழமை தும்புகளாய் கிழித்தெறிந்தது..

தோட்ட வெளியில்
ஹெலிஹோப்டரில் இறங்கி நடந்தவர்கள் விடுதலைப் புயல்கள்
எறிந்த லோகக் காகிதங்களால்...
இரும்புத் தொப்பி மணிதர்கள்
இறங்கிக்கடை இலையாண்கள் போல
மீண்டும் வானில் பறந்து ஓடியதை
விடிந்து எழும்பிய மணிதர் கூட்டம் வாணிப் பார்த்து கண்ணீர் சொரிந்தது...

ஒன்றை முக்கியமாக்கி விடுவதே நீண்ட வருடங்கள் வரை நடைபெற்று வருகிறது.

இன்னும் துப்பாக்கிகள்

உடங்பில் சள்ளென உறைக்கும் பணி வெளியே கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. விழயற்காலை கோழியும் கூவிணிட்டது. இனி எழும்பினால்தான் யைலுக்குப் போகச் சரியாயிருக்கும் என்று எண்ணிக் கெ ஸ்டநாததன் போர்த்தியிருந்த லோட்டுத் துண்டைநாலாக, ஜந்தாக, ஆரை மடித்து பாயுள் வைத்து சுருட்டி மூலையில் வைத்தான்.

உழைப்பான உரமேறியிருந்த அவன் உடல் பனிக்குளியால் ஒரு முறை சிலிர்க்க மெதுவாக எழுப்பி அடுப்படிக்குப் போனான்.

சாம்பல் பூத்திருந்த அடுப்பினுள் விளாவி ஒரு கரித்துவமை ட எடுத்துக் கடித்துக் கொண்டு கிணற்றியை நோக்கிப் போனான்

வெளியில் அசுமாத்தத்தைக் கண்டு திடுக்கிட்டு முழித்த செல்லாச்சி,

“சாய்! இன்டைக்கு நல்லா அசந்து போனன். அடிச்சுப்போட்டது போலே யெல்லோ கிடந்திட்டன்” என்று வாய் விட்டே கூறிக்கொண்டவள்,

“மேஜை, உங்பி மேஜை ஏழுப்படா விடிஞ்சல்லே போகச்” துடுத்துமாறு ஒரு அறையும் குசினியும் தாவாரமும் மாத-

மாடத்திலே கிடந்த குப்பிவிளக்கை எடுத்து சாக், சரக் ஜிக்காவது குச்சிதான் பற்றியது. ஒரு மூலியரக் கிளக்கைப் பற்றவச்சாக்க என்ற நிமியுடன், கூப்பிலாம்பை எடுத்த படி வரிசையாய்க் கிடந்த ஒன்பதுகளையும் இடறுப்படாமல் கடந்து ளெளியில் வருகிறீர்கள்.

விருந்ததையில் நாதன் படுத்திருந்த இடத்திலே கூவிட்டு தடவிப் பார்க்கிறான், நிலத்திலே குடு இருந்தது,

- வீக்ரமன் -

“இப்பதான் எழும்பியிருக்கிறான் போல்” என்று கூறியபடி போய் காற்றே வெளிச்சீலா வராத அந்த சின்ன அடுப்பங்களையில் எங்குமட்டை ஒன்றை வைத்து குப்பிவிளக்கை கொழுத்தினான்.

“இன்டைக்கு வெஞ்சுப்போடை களுக்கை டிக்குப் போனு நல்ல மீன் வாங்கலாம்” என்று கூறிக்கொண்டு கேத்தவில் தண்ணியை ஊற்றி அடுப்பில் வைத்தான்.

அந்தச் சின்னஞ்சிறு கொட்டில் வீட்டில் ஒரு அறையும் குசினியும் தாவாரமும் மாத-

திரும்தான் இருந்தது முன்னாலே கலைவாசல் போட்டிகளுக்கது அதில் வெங்காயத் தூக்கு கள் நொறுபோல் தூக்கியிருந்தன. போன்ற வருடத்தை உழைப்பின் பஸன் அது. இதில் விளை வெங்காயமாக தேர்ந்தெடுத்து முப்பது மட்டில் புறம்பாக வடக்கு மூலையில் கட்டியிருக்கு.

முத்தையா, போராட்டம் என்று கொல்லிச் சொல்லியே கடைசிகாலத்தின் அரைவாசியைச் செலவழித்துவிட்டார். சண்முகதாஸன் என்றால் போதும் எங்கே கூட்டம் தடந்தாலும் அங்கே முத்தையா நிச்சயமாக இருப்பார். சட்டியைப் பற்றி குறைகாறி சிட்டால் போதும் மஷ்டி மதித்துக்கொள்ளவிலூக்ரோஷமாக பேசும் முத்தையா, அடிசாடு சண்டைக்கும் தயங்கியவால்ல ஒரு முறை மண்ணை பிளந்து பெரியாஸ்பத்திரியில் படித்திடு. போது எவ்வளவு கலங்கிப் போன்ற செல் ஈச்சி.

முன்றாம் வருசம் மராடைப்பால் படித்த படுக்கையில் முத்தையா மூச்சைவிட மறந்து விட்டபோது எத்தனைபே? வந்திருக்கனர், எத்தனை பிரமுகர்கள் வந்திருக்கனர், முத்தையா இவ்வளவு செல்வாக்குள்ளவரா? செல்லாச்சிக்குப் பெருமை சிடிபடவில்லை எத்தனைபேர் முத்தையா புழப்பாடினர்கள் சேவையைப் பாராட்டினார்கள். முத்தையா வின் இழப்புக் கட்சிக்குப் பேரிழப்பு என்றார்கள்.

‘சின்னன்னை, என்ன முத்தையன் செத்துப் போனாலும்.

‘ஓமங்களை அவன்றை வீடு முழுக்க ஒரே கொமீனில்ஸ்ற் காரற்றை கூட்டமாத்தான் கிடக்கு.

‘உந்தக் குறிச்சியில் உவன் பெரிய

ஆளவோ! இனிமேல்தான் உவங்கள் தீருந்துவாங்கள்

முத்தையாவின் மரணச் சடங்கிற்குப் பிறகு, நாதன்தான் குடிபத்திற்குச் சேர்நு போட்டவன், பின்னால் இருக்கிற ஒருபதுக்கும் கோறு போடவேண்டிய பொறுப்பு அவனுடையதாகிவிட்டது கடுமையான உழைப்பு அவனுக்கொள்ளும் பழகாததல்ல.

கிளங்கற்றியில் இருந்து முகத்தைத் தடைத்தபடிவந்த நாங்கள் குடாக நூல்களை

யில் தேத்தன்னியை வைத்தபடி வரவேற்ற ரூள் செல்லாஞ்சி

‘தேத்தன்னியை நகச்சுடிடிலே இருக்கு மேஜை

குடிச்சிட்டு நோத்கோடை வெளி கிட்டு’ அந்தப் பனிக்குளிருக்குத் தேத்தன்னியை வாத்கான் இருந்தது. சடைசிவரை ஒரே முசில் குடித்துவிட்டு, கைகள் சூடேற ஒரு முறை தேய்க்கு விட்டுக் கொண்டான்.

மன்னெட்டியையும் பைப்பையும் எடுத்து தோலில் போட்டபடி ஒருக்கங்கள் மிகினையும் இழுக்குக்கொண்டு அந்த ஒர்றையடிப்பாகையால் நடந்தான் இப்போது அடிவானம் வெழுக்க ஆம்பித்துவிட்டது வயலுக்கு வந்துவிட்ட போதும் வயல் நிசப்பியாக இருந்தது. வழமையாக இவன் வங்கம் பொழுது ஏக்கேயாவது ஒரு மின்னின் இறைச்சுக்கொண்டிருக்கும் இன்டைக்குப் பொன்னண்ணைக்கு இறைப்பு நாளைவோ. அந்தான் இறைப்புத் தவறவிடாது மனிசனை ஏன் இன்னும் காணயிக்கீலே!

வடக்கு முகத்தின் மின்னை விட்டுவிட்டுத் திரும்பியவன் தாரத்தீர பலர்கடந்து வருவது கெரிந்தது. தொடர்ந்து ஒரு ஜீப், கவு வண்டிகா தொடர்ந்தது.

ஒரு கணம் தயங்கியவன் திரும்பி ஓட்டுத் தொடங்கினான் முகலாங் இரவு கான் அந்த இயக்கத்துவரின் கூட்டத்தில் பொறுமக்கள் எப்படியெல்லாம் இயக்கங்களுக்கு உதவலாம் என்ற விளக்கத்தைக் கேட்டிருந்தான். இப்போது கொஞ்ச நாளைய் அந்த இயக்கத்துவரோடு அவனுக்கு நிறைய தொடர்பிரிருந்தது.

மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சு வாங்க விகாளையாற்றைவிட்டிற்கு தந்தபோது ‘சென்றி’க்கு நிற்ற இருவர் மறித்துவிட்டனர்

‘ஆமி! ஆமி! வாருங்கள் வாருங்கள், வடக்காலை, மண்ரோட்டாலை ரச்குகள், ஜீப் புகள் வருகுது வயலுக்காலை கடந்து வாருங்கள்’

சொல்லி முடிப்பசற்குள் ஒரு யும் சென்றதுபோல உணர்வு

‘நாங்கள் கவனிக்கிறம் நீங்கள் விட்டு நோல்களை என்று பசபரப்புடன் சொன்னால் noolaham.org | aavanaham.org

வர்கள் உள்ளுக்குள் சென்றுவிட்டார்கள்.

பரபரப்போடு வீட்டுக்கு வந்து தன்னிலை ஆகவாகப்படுத்திக்கொண்டு உட்கார்ந்தவன்,

‘ஏன்டா மேன் நேரத்தோட வந்திட்டாய், என்னா வேர்க்குது ஓடியாறியோ?’

‘ஓமலை ஆழிக்காரங்கள் வாழுங்கள்’

‘இன்டைக்கு நாசம்தான் பேடியன் விதானையாற்ற வளவுக்கை இருக்கிறுங்க எல்லோ. உவங்கள் ஊருக்கை வரேக்கையை தெரியும். நாசம்தான் நடக்கப்போகுது என்று...’

நாசனுக்குத் தாய்மேல் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. இதுவும் ஒரு மனிசேயே, சாகப் பயப்பட்டு எவ்வாரும் ஒருநாளைக்கு சாகி ரதுதானே !

வெடிச்சத்தங்களும், குண்டுச்சத்தங்களும் கேட்டவண்ணமே இருந்தது.

எல்லாற்ற முகத்திலும் பிதி ஆரோ ஒருவர் தெருவோடு போனவர்,

‘பெடியன் ஆழிக்காரரை நாலாங்கட்டாச் சந்திவரையும் கலீச்சுப்போட்டாங்களாம்.

நாகன் முகத்திலை ஒரு நிம்மதி. வெள்ளனக் கண்டது எவ்வளவு நல்லதாய்ப் போச்சு. வாறதுக்குள்ள கலீச்சுபடியாலை ஆருக்கும் சேதமில்லாமல் போச்சு என்று நிம்மதியாய்ப் பெருமூச்சு விட்டான் நாகன்.

இப்போது நாட்கள் வழமைக்குத் திருப்பிவிட்டது. இயக்கத்தினர் விதானையார் வீட்டிலை இப்ப இல்லை. வேறை எங்கேயோ போய்விட்டார்கள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கும் விதானையார் வீட்டைப் பார்க்கும்போது ஏக்கம் அவன் மனதை ஆட்கொள்ளும்.

ஒருநாள் செல்லாச்சி வயிற்றில்லத்து ஒப்பாரிலவுக்கிறுள். தாயைச் சுற்றியிருந்து அந்தக் குஞ்சுகுழுமலுகை சேர்ந்து அழுகின்றன முத்தமகள் ரஞ்சிதம் குசினி நிலையில் தலைவைத்தபடி இருக்கிறார்.

‘அப்பஞ்சதான் கட்சிக்காரங்களோடு சேர்து வழிமறிப்புச் செய்யறன், கோவிலுக்கை போறன் என்று திரிஞ்சு ஊரில் சாதி சனங்களோடு பகக்கசப் போட்டு தெண்டால் நீயும் அந்தப் பாழாய்யும்போன்

வங்களோடு சேர்ந்து என்றை வாயில் மண்ணைப் போட்டுடியேடா!’

நாளைக் நாளைக் அவன் புலம்பல் மறைந்துவிட்டது. இப்ப இரண்டாவது மகன் சுந்தரம் தலையெடுத்துவிட்டான் இப்படியே ஒருவாருக் நாலு விதைப்புக் கழிந்தபிறகு ஒருநாள்.

அம்மா! திடகாத்திரமான உருவமாய் வீட்டிழற்கு வந்தான் நாகன். இயக்கத்தின் கொள்ளையைப்பற்றிப் பேசினான் நடை முறையைச் சொன்னான். அவன் அந்த... இயக்கத்தின் பிரசாரங்களுக்குச் சொந்த ஊருக்கே வந்திருந்தான்.

செல்லாச்சி வாயடைத்துப் போனான், இவ்வளவு அழகாக வாய் நிறையைப் பேசும் நாகன் தன் மகன் தானு என்று ஒத்துறை கேட்டுக்கொண்டாள். அவன் சொல்வதில் ஒரு நியாயம் இருப்பது போலவும் இருந்தது.

நாளைடவில் ‘பிரான்ஸில்’ என்று மக்களால் அன்பாக, மதிப்பாகப் பேசப் படுவன். நாகன்தான் என்பதை உணர்ந்து அப்போது பெருமைப்படத்தான் செய்தாள்.

ஒரு மறை ஆலடி வாசிகசாலையில் இயக்கத்தின் கூட்டம் நடைபெற்றது. இதில் ‘பிரான்ஸில்’ பேசிக் கொண்டிருக்கின்றான். நிகானமான அழகான பேச்சு அவன் சொல்வதில் தான் எத்தனை உண்மை. எத்தனை கேள்விகள் கேட்டவை, எவ்வாற் துக்கும் எவ்வளவு அழகாகப் பதில் சொன்னன்.

இப்ப இந்த.. இயக்கத்திற்கு இந்தப் பகுதியிலை நல்ல செல்லாச்சு இவெளைடு கண பதிப்பீன்னை மாஸ்ரரின்றை பெடியும் தினியுதாம். மாஸ்ரர் இரண்டு மூன்று தரம் கண டிச்சத்தான் பார்த்தவராம். பிறகு சோ மல் வீட்டுவிட்டார் இவையின்று.. இபக்கத்தில் சாதி சமயம் பாக்கிறதில்லையாம். எவ்வாறும் ஒரேமாதிரித்தானும். இகெல்லாம் அவன் கேட்டவை, ஒருவகையில் பெருமை பிழிப்படவில்லைதான்.

நாட்கள் நிம்மதியாகக் கழிந்தன. ஒரு நாள் மாலை ஏழு மணியளவில் துப்பாக்கிக் கூடுதல் சுதங்கள் கேட்கத் தொடங்கினா. ஆழிக்காரங்கள் வந்திட்டாங்கள். படபட

வென்று எங்கும் ஒரே சத்தம். ஹெ வி க் கோபர்ஸ் ஒன்று தாழப்பறந்து வந்தது பட பட என்று கட்டப்படி வட்டமிட்டு மறைந்து மின்னிம் ஒருமுறை கட்டப்படியே வந்தது உட்டமிட்டது.

விட்டிக் குழந்தைகள் செல்லாச்சியை ஆட்டிக் கொண்டன. பிள்ளைகள் நடைங்கிக் கொண்டு இதுந்தனர். செல்லாச்சிக்கு நல் வாயே சென்றது. ஒவ்வொரு முறை ஆயிர வரும் போதும் சண்டை நடக்கும் போதும் அவள் மனதுகள் அழுவது ஆருக்குத்தான் தெரியும் ஒவ்வொரு முறையும் மகனுக்கு ஆபத்தில்லை என்று தெரியும் வரை தெஞ்சு பட்படத்துக் கொண்டே இருக்குக்.

நன்சியம் தான் தெரியம் சொல்லவள். இன்றைக்கும் அவள்தான் சொல்கிறாள்.

பயப்படாகதயனை அண்ணைக்கு ஒன்றும் நடக்காது” அவள் திரும்பத் திரும்ப அதைத்தான் சொல்கிறாள்,

தெருவோடு யாரோ “ஆயிக்காரங்கள் ஊருக்குள் வந்திட்டங்கள் ஒடுங்கோ” எனச் சொல்வது கேட்கின்றது.

அப்போது செல்லாச்சி ஒருமுறை ஒடு முழித்தாள். அவசர அவசரமாக பிள்ளைகளை இழுத்தபடி ஒடத் தொடங்கினாள். எல்லா பக்கமும் வெடிக் சத்தம் பேட்ட வண்ணம் இருந்து. எந்தப் பக்கம் ஒடுவதென்றே தெரியவில்லை.

இனியென்ன ஏதோ ஒரு பக்கம் போகத் தானே வேண்டும் ஜீயர்றை பள்ளிக்கூடத்துக்கு போவும் என்று தீர்மானித்துவாளாய் கந்தையற்றை வடவிக்காலை ஒடினாள்.

பல இடங்களில் பற்றைகள் கால்களில் பதம் பார்த்தன “மேனைகொஞ்சத்துராம் தானடி ஒடு” என்று கூறியபடி வேகமாக நடந்தாள் அடிக்கடி தன் பிள்ளைகளை எல்லாம் வதுகிறுர்களா என்று கண்களால் கணக் கெடுத்துக் கொண்டாள்.

பாடசாலையில் ஏற்கனவே பலர் வத்து விட்டிருந்தார்கள் எல்லார் முகத்திலூம் பயக் பீதி தெரிந்தது.

அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். அவர்களின் ஈஸ்ஸ்வரம் சுற்றில் எழுந்து மறைந்தது.

எது எப்படி இருந்தாலும் சேவல்கள் தமது கடமையை வலருது செய்தன. விடி கோலை சேவலும் கூவியையிற்று இன்னும் வெடிச் சத்தம் ஓய்ந்த பாடாக இல்லை. ஆங்காங்கே கேட்ட வண்ணமே இருந்தன.

பலவற வென்று விடியத் தொடக்கியது. பலர் தம் உறவினர் பிள்ளைத் தேடிப் புறப்பட்டார்கள். செல்லாச்சியும் குடும்பத்தாளும் ஒந் மூலையில் ஒதுக்கிக் கொண்டனர். அவர்களையார் உறவு ஒரே உறவான மகனும் இயக்கத்தில் அவளையார் தேடி வர அவள் யாரைத் தேடிப் போ!

“பெடியன் வாருங்கள் போல கிடக்கு யாரோ சொல்வது செல்லாச்சியின் காதிக் கீழுளின்றது மெதுவகே எட்டிப்பார்த்தாள்.

“பெடியன் ஏன் இங்க வரவேணும். ஒரு வேளை நாகனுக்கு” சாய் இந்தகாது வேறைபோதும் அறுவலாய் இருக்கும்”

வெள்ளைவான் கிரீச்சிட்ட விவிடன் வந்த நின்றது. அதிலிருந்து இஙவர் இறங்கினார்கள்”

‘பிரான்லிலின் அம்மா இருக்கிறுவோ’ உடனே மற்ற ஒருவர் தயக்கத்தோடு’ நான் வீண்ணர் அம்மா நிக்கிறுவோ?

செல்லாச்சிக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை.

மெதுவாக “நான்தான்” என்னுள் அவர்க்கு குரலே வரவில்லை. யாரோ அவளை கையில் பிடித்து கூட்டி வந்தார்கள் நின்ற வர்கள் எல்லாம் ஏதோ இரகசியமாகப் பேசி சொல்கிறார்கள். செல்லாச்சிக்கு ஒன்றுமாய் புரியவில்லை.

“அம்மா கவலைப் பட்டங்கதயுங்கோ உங்கடமகள் பிரான்லில் வீரமரணமடைந்து விட்டான்”

செல்லாச்சியின் காதில் சொற்கள் கிணறுள் இருந்து கேட்பது போல கேட்டது.

ஓவை கதறி அழுத்தான்தாய். நெஞ்சு வெடித்துவிடும்போல இருந்தது.

பிரான்லிலின் உடக்கவள்ளை துணியில் போர்த்தி பள்ளிக்கூட வாங்கிலில் வைக்கப் பட்டது.

நந்தவர்களில் தலைவர் போன இருந்த ஒருவராரிடமோ கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

“இன்னும் ஆரி ரோடேஸில் அவங்கள் அரசடி ஞேட்டிலை நிற்கிறார்கள். ஆனபடி யால் ஞேட்டாகை சட்டீக்குப் போக எல்லாது. வயறுக்காலை கான் போகவேணும் கனபேர் வேண்டாம். தாலஞ்சுபேர் வந்தால் போதும்.

இதற்குள் செல்லாச்சி இரண்டு மூன்று தரம் பயங்கிலிட்டாள்.

இப்போது ஒரு உயர்த்த ரகப் பெட்டி யுள் பிரான்ஸிலின் உடல் வைக்கப்பட்டு மாலையொன்று சமூத்தில் போட்டபடி கிடக்கும் அழகு ஒரு விடுதலை வீரனுக்கான களை படிந்த தோற்றம்.

அங்கு எல்லா சாதி மக்களும் கூடியிருக்கிறார்கள் ஒப்பாரி இல்லை. ஒவ்வும் இல்லை உண்மையான துயரம் தெரிகிறது. கனபதிப் பிரானை மாஸ்ர் கூட துயார்த் துண்டால் கண்களில் துளிர்க்கும் கண்ணீரைத் துடைத் துக்கொள்கிறார்.

“சொந்தப் பிள்ளை போல வந்து போறவன், மௌலைதீரி சர்ச்சை கிடக்கேக்க மனங்கேட்டேஸீ” கந்தையான்னை யாருக்கோ சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

அங்கு கூட்டம் நடக்கவில்லை. இரங்க லுரை நடக்கவில்லை அவனுடைய சேவையை யசரும் பாராட்டிப் பேசவில்லை

ஆனால் அவனுடைய இழப்பின் பெறுமதியை எல்லோரும் உணரத்தான் செய்தார்கள்முத்தையாக ட்டீயின்மூலம் போராட்டங்கள் நடாத்திச் சாதிக்காததை நாகன் இன்று சாதித்துவிட்டு நிமதியாகத் தூங்கிவிட்டான்.

· இனவிடுதலையே இன்று முக்கியம் நாம் விடுதலையின் அவசியத்தை உணர்கிறோம். இன்றைய நிலையில் வர்க்கப்போராட்டம் அவசியமல்ல. தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்டமும் மூன்னெடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. இனவிடுதலைப் போராட்டத்தின் உச்சக்கட்டத்தில் வர்க்க வேறு பாடற்ற ஒரு சமூகம் உருவாகும்”.

அவன் அன்று வாசிக்காலையில் முழங்கியது காதில் ஒளித்தவண்ணமிருந்து. அவனுடைய உழைப்பின் பலன் மயிய்வானத்தார், குண்டிற்கார சுப்பங்களை. தொழிலாளி கந்தன், சின்னாகுட்டி என்னோரும் அவனுடைய இழப்பிற்காக கண்ணீர்வடிக்கின்றார்கள்.

ஞேட்டுப்பக்கமாக இன்னும் துப்பாக்கி, சூட்டுச் சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன

நிறைவு.

இன்னுமொரு ஆட்சிரிக்காவீன் கவீரைத்

நகர்களை தெருக்களை

குடசைகளை

இவர்கள் நடந்தை

கடந்து வந்தின்றனர்

ஒங்கொரு வழி+ளி மூம் கண்ணி வெடிகள் துயில்வதஞ்சுல்

இவர்கள்

பிரங்கி வண்டிகள்

கவச வாசனங்கள்

பெரிய லெ.ரி+ளை

பின்னே ஊரவிட்டு

முன்னே நடக்கின்றனர்

மருத்துவ நிலையத்திற்கு

காரில் செல்லு:

காப்பினிப் பெண்ணை

சடுவார்கள்

கல்லூரி விரிவுரைக்கு

போட்டார் சைக்கிளில் செல்லும்

விரிவுரையாளரைச் சடுவார்கள்

இள்ப்பாற்று நிதி எடுக்க

நடந்து வந்த

கிழவர்களையும் சடுவார்கள்

பன்னிக்கு செல்லும்

குழந்தைகளை

பஸ்திருகள் ஏறுவார்கள்....

தங்களின் உயிரைக் காக்க

குழந்தைகள் உயிர்கர பறிப்பார்கள்

மஞ்சிகள் கோடுரங்கள்

சிறுவாகளை உடைப்பார்கள்

பெண்களை சுலைப்பார்கள்

கொழுத்துவார்கள் சுடுவார்கள்

சிறு விமானங்களில் வந்து

வெளிகளில் இறங்குவார்கள்

தேட்டங்கள் வயங்களை

கூலியின்றி உழுவார்கள்

எம்மவர்களை கண்டால்

ஓடி வானில்

ஒளித்து விடுவார்கள்

வாளிலிருந்து

குஷடுகளை போட்டு

மக்களைக் கொல்வார்கள்

ஆனாலும்

காற்றிலிருந்து

புயலே ஒதுநாள்

உறுபி எழும்

அவன் நெகிடியை நெருங்கிவிட்டான் என்னும் போது ஒரு குதிரையின் கலவரச் சீலப்பு இடுகைத் துளைத்து வசூக்கு. அவனது சூதிகர, வலிப்படல் பதற்றுண்ணே பாய்க்கு, காதுகளைக் குவித்துக் கொண்டு, ஆர்வமும் முறையிடுக் கொள்கிக்கப் பதிலுக்குக் கணக்கு. அதே கணம் நெருப்பின் குருட்கே தாயிப் பாய்ந்தது ஒரு நிழல் மெத்தேநித ஸா குதிரையைச் சுவுக்கால் விளாரவே அது பின்னால் கால்களில் நெட்டுக்குத்தாக நின்றது.

நெருப்பின் அருகே, அரங்ட கஞ்சகளைப் பார்க் கிழித்தவாறு நின்றிருந்தான் ஒடிச யான கருமுடிச் சிறுவன் ஒரு வையில் சாட்டுடையைப் பிடித்திடுத்தான். இன்னொரு வையைத் தற்காப்புக்காகப் போறும் உயர்த்தி விருந்தான். அவனது சட்டைக்கை தொன் தொன்வென்ற தொங்கியது. மரவரிப் பூட்டுக்கூடும், கந்தல் கால்சட்டையும். நீங்ட கோட்டும். அதை இடுப்பைச் சுற்றி இருக்கிய சைல் கயிறுமாக இலகினான். மெத்தே வித்தா சிற்றம் பீரிடக் குதிரையை இழுத்துப் பிடித்து, சிறுவனை அநேகமாக மோதித் தள்ளிவிடுவன் போலச் சரியாக அவன்

முக்குருகே நிறுத்தினான். பையனை முரட் இத்தனமாக அதட்டக் கூச்சலிட வாயெடுத் தான், தொள்தொள்தது நடுக்கிய சட்டைக் கைக்கு மேல் தென்பட்ட விலியடித்து விழிகளையும், முட்டுக்கள் தெரியும்படி சிழிந்த கால்சட்டையும் எஜமானன் போட்டிருந்து கொடுத்த நெந்த கோட்டையும். பெருங் குற்றம் புரிந்து விட்டது போலவும் பரிதாபத் தோற்றக்கூடியும் அதற்குள்ளிருந்து குசிசி பொன்ற மூக்கைக் கழுத்தை மூக்குத்தை சட்டெனக் கண்ணுற்றான்.

“எதற்காக நட்டமாய் நிற்கிறோய்? ஊம்? பயந்த போனூயா? அட சிட்டுக்குத்து, சிட்டுக்குத்து! அட அசடே!” என்று உழப்பத் துடன், அண்பும் ஆதாவமாக உறுமினங்கள் மெத்தேவித்தா. குதிரைகளிடம் மட்டுமே அவன் இந்தக் குரவில் பேசுவது உழக்கம். மளித்ரகளிடம் ஒரு போதுமில்லை. “நிற்கிற எப்பா, ஏதோவெல்லாம் திட்டத்திட்டது, போல! இதுதாத் தள்ளியிருந்தாலோ? படு அசட்டா நீ!” என்று மறுபடி சொல்லும் போதே மெத்தேவித்ஸை உள்ளம் உரு

இரு படைத் துலைவர்

கியது. சிறுவனையும் அவனது பஞ்சச் சோலத்தையும் கண்டதும் அவன் மனதில் இதே போன்ற, பரிதாபாரமான பரிசுகளிடத்தக்க, மூக்கைத்தனம் வாய்ந்தானார்களிடிமெரன் எழுந்தது.

அதிர்ச்சியிலிருந்து பையப் பையச் சுதா நித்துக் கொண்ட சிறுவன் கையைத் தொங்க விட்டான். “நீ மாத்திரம் எதற்காகப் படுத்து போல் பாய்ந்தாயாம்? யாருந்தான் பயந்திருப்பார்கள். என் குதிரைகள் இங்கே மேய்கின்றனவே...” என்றால் வயது வந்தவன் போக்கே தர்க்கப் பொருத்தமாக ஏம் கட்டின்றியும் பேச முயன்ற போதிலும் சிறுவதுக்கு இன்னும் உடல் பதறிக் கொண்டிருந்தது

“கு-தீ-ரைகளா!” என்று இடும்பாக நீட்டி, “அப்படி வாய் மலரும், பெரிய ஏரோ!” என்றால் மெத்தேவித்தா. கைகளை முட்டி பிடித்து விலாப் புறம் வைத்து கூட கொண்டு பிங்னே சாய்ந்து. அவையும் பட்டுப் புகுவங்கள் துடிக்கப் பாதி மூடிய கண்களால் சிறுவன் நோக்கியவன், பரிவுக் குது

கலமும் பொங்கப் பக்கென்று உரக்கவாய் விட்டுச் சிரித்த சிரிப்பில் தலைக்குளிருந்து வெளிப்பட்ட ஒவிகளைக் கேட்டுத் தானே வியப்புற்றன.

பையன் இன்னும் நம்பிக்கைப்படாமல் அடு வழிய மூக்கை உறிஞ்சினான், ஆனால் அப்ரஹம், பயப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்றும் மாறுக எல்லாமே ஒரே கும்மாளி தான் என்றும் புரிந்ததுமே அவன் சிரிக்க ஆயத்தமாக முகத்தைச் சுருக்கிய விதத்தில் அவன் முக்கு சுட்டுக்கென்று மேலுக்குத் துள்ளியது. குறம்புத்தனம் சொட்டும் சீக்கக் குரவில், குழந்தையைதோன்றக்கூக்கெண்று சிரித்தான். அவனது எதிர்பாராத நகைப் பால் மெத்தேவித்ஸா தானும் அடக்க முடியாமல் முன்னிலும் உரக்கச் சிரித்தான். இவ்வாறு அவர்கள் இருவரும் தம் வசமின் றியே ஒருவருக்கிகாருவர் சிரிப்பு மூட்டிக் கொண்டு சில நியிடங்கள் இடைவிட்டது கெக்கவித்தார்கள். மெத்தேவித்ஸா சேணத்தில் முன்னும் பின்னுமாக அகைந்தாடிய படியே தெவிடியின் பிரதிபவிப்பால் பற்கள் நெருப்புப் போல் ஓயிர். இடி இடியின நகைத்தான். சிறுவனே, சப்பளிக்க விழுந்து உள்ளங் கைகளைத் தணரயில் அழுத்திப் பின்னாய்ந்து, ஒவ்வொரு மறை சிரிப்பு பீரிடும் போதும் கால்களை மேலே உடைத்துக் கொண்டே கிக்கிக்கிக்கியை இளித்தான்.

மெத்தேவித்ஸா கண்டியில் ஒதுவகையாக ஓய்ந்து, ஒர் அங்க படியிலிருந்து காலை வெளியில் எடுத்து, ‘‘நன்றாகச் சிரிப்பு மூட்டிடுவப்பா. சின்னப்பள்ளியாரே! சரியான கோமாளிதான் நி, சந்தேகமே இல்லை!..’’ என்று சொல்வித் தணரயில் குதித்துக் கைகளை நெருப்பாக்கி நீட்டினான்.

பையன் சிரிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, மெத்தேவித்ஸா முற்றிலும் புதிய வேடுக்கை உருத்தும் செய்வானாலும் என்று எதிர்பார்ப்பால் போலக் களிப்பாங்கும் ஆழ்த்த வியப்புடன் அவன் நோக்கினான். கட்டச்சியில், முடிவான அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவான் போன்று ஒவ்வொர் அகைவையுக் கண்ணெரன உச்சரித்து, ‘‘நீயுந்தான் கும்மாளிக்காரப் பிராக! ’’ என்றன.

‘‘யாரு, நானு?’’ என முறுவலித்தான் மெத்தேவித்ஸா. பின்பு, ‘‘சரிதான், தம்பீ, நான் கும்மாளியான பேர்கழி தான்!’’ என்றன.

‘‘நான் என்னாடா என்றால் ஒரேயடியாக விலங்கில்துப் போனேன்’’ என்று உள்ளதை ஒப்புக்கொண்டான் பையன், ‘‘என் குதிரைகள் இங்கே மேய்கின்றன. நான் உருளைக் கிழங்கு வாட்டிக்கொண்டிருந்தேன்’’ என விவரித்தான்.

‘‘உருளைக்கிழங்கா? ஆகாகா, அருமை, அருமை!’’ என்று கடிவாளவாரர்க் கைபில் பிழித்தபடியே அவனநகே குந்தினான் மெத்தேவித்ஸா. ‘‘எங்கே இடைக்கிறது உணக்கு? அதுதான், உருளைக்கிழங்கைக் கேட்கிறேன்’’ என்றன.

‘‘எங்கேயா? எங்கே வேண்டுமானாலும், உருளைக்கிழங்கைன். ஒரு பாடு இங்கே!’’ என்று நாற்புறம் கைகளை வீசிக் காட்டி அன்ற சிறுவன்.

‘‘அப்படியானால் திருத்திருப் போல்லூ. ஊமி?’’

‘‘பின்னேன்? திருத்தாக் கெப்பிறேன். இந்தா, இப்படிக் கொடு கடிவாளவாரர், நான் பிழித்துக்கொள்கிறேன் குதிரையை. ஒருவேளை குடியோ இது? .. விட்டுக்கொடு சுட்டேன், அங்கே, பயப்படாதே அருமையான குட்டி’’ என்று குதிரையின் வடிவாக முறுக்கேறிய மெல்லுடலைப் பழிய கண்களாக நோட்டமிட்ட வாரே பாராட்டினான் பையன். பின்பு, ‘‘எங்கிருந்து வழுகிறு போலே?’’ என விட அனுன்.

‘‘குதிரை குட்டி மோசமிக்கின்தான்’’ என அவன் குதித்துக்கு இயக்கம் தெரி வித்து விட்டு, ‘‘நி எந்த ஊமி? ’’ என்று பதிலுக்கு விடாளித்தான். மெத்தேவித்ஸா.

பையன் விளக்கு வெளிக்கம் வந்த திட்கைத் தலையகசப்பால் குறித்து, ‘‘அதோ அந்த ஊர்தான்— காவுநிகேத்ஸா — அது கான் ஏங்கள் ஊர். என்னை நாற்ற இரு

பது வீடுகள், கூடுதலில்லை. குறைவில்லை” என யாரிடமோ கேட்ட சொற்களைத் திரும் பச் சொல்லிவிட்டுத் துப்பினான்.

“அப்படியாறி ஊம்... நான் வரப் யோவ்கா ஊர்க்காரன். மஸைக்கு அப்பாலே இருக்கிறதே, நீ கூடக் கேள்விப்பட்டிருப்பாயே?”

“வரப்யோவ்காக்காரனு? நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை அந்த ஊரைப்பற்றி ரொக்கபத் தொலையோ?”

“ஆமாம், தொலைதான்.”

“இங்கே என்ன காரியம்”

“காரியத்தை எப்படிச் சொல்வது, ஊம்? இது, தமிழ், நீண்ட கதை. ஒரு வர்த்ததயிலே சொன்னால் உங்கள் ஊரில் குதிரைகள் வாங்க வந்தேன். இங்கே குதி ரைகள் ஏராளமாமே. எனக்கு ரொம்பப் பிரியம் குதிரைகள் என்றால். ஆயுள் பூரா வும் குதிரைகளைத்தான் மேய்த்தேன். அதாலும் பிறத்தியார் குதிரைகளை” என்று தந் திரத்துடன் கூறினான் மெத்தேவித்ஸா.

“நான் மாத்திரம் என்ன, சொந்தக் குதிரைகளையா மேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்று நினைக்கிறோய்? பண்ணை யாருடையவை...”

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் பையன் சட்டைக்குள்ளிருந்து அமுக்கடைந்த சின்னங்கிறு வரிச்சிக் கையை வெளியே எடுத்து, சுட்டைப் பிடியால் நெருபடுச் சாம்பலை காவகமாகக் கிளாறினான் சாம்பலிலிருந்து உருண்டு வெளிவந்தன கரிய உருளைக்கிழங்குகள், நாவில் நீர் ஊறும்படி.

“உனக்கும் உசியாயிருக்கிறதோ ஒரு வேளை? ஊம்? என்கிட்டே ரொட்டிகூட இருக்கிறது. ரொம்ப இல்லை, இருந்தாலும்...” என்றான் கிறுவன்.

“நன்றி. நான் இப்பேதேதான் இதோ இங்கே வரையிலே போட்டுத் தினைத்து விட்டு வந்தேன்” என்று தொண்டைக்கு மியை விரல்களால் அறுப்பது போலக் கூசகை செய்து கூட்டினான் மெத்தேவித்ஸா

தனக்கு எவ்வளவு ஆகாதப் பசி எடுத்தி குக்கிறது என்பது இப்போது தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

பையன் ஓர் உருளைக் கிழங்கை விள்ளு வன்றி, பாதிக் கிழங்கைத் தோறுடன் வாயில் அடைத்துக் கொண்டு குதப்பி, சின்னஞ்சியிறு கூர்த் தாதுகள் அசையும்படி குசியுடன் கவைக்கலானான். அதை விழுங்கி விட்டு மெத்தேவித்ஸாவை நோக்கி, மூன்றார் அவனைக் ‘ரும்மாளிக்காரப் பிசாக’ என்று அழைத்தது போலவே, தெவிலான், என்ற ரென்ற உச்சரிப்புடன் பேசத் தொடங்கி னான்.

“நான் அகதி, இந்த ஆறுமாதமாக எனக்கு யாரும் இல்லை. அப்பணைக் கலாக்குகள் கொன்றுவிட்டார்கள் அம்மாலை பலாத்தாரம் செய்துவிட்டு அப்புறம் கொன்றும் போட்டார்கள். அண்ணணையுங் கூடத்தான்...”

“கலாக்குகளா?” என்று கேட்டான் சட்டைன எச்சரிப்படைந்த மெத்தேவித்ஸா

“இல்லாவிட்டால் வேறு யார்? ஒரு காரணமும் இல்லாமலே கொன்று தீர்த்து விட்டார்கள். வீட்டையும் சட்டுப் பொக்கிவிட்டார்கள். எங்கள் வீடு ஒன்றை மட்டும் அல்ல, வேறு பன்னிரண்டு வீடுகளையும்— குறைவாக இல்லை— சாம்பலாக்கி விட்டார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் வருகிறார்கள். இப்போது கூட ஒரு நாற்பது பேர் போலக் கிராமத்தில் முனாம் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்கு அப்பாலே இருக்கிறதே, பெரிய ஊர், ராக்டீத்தாயா, சுங்கே கோடைகாலம் முழுவதுக் கூட ரேஜி மெஸ்டு தாக்கியிருக்கிறது. ஐயையோ ஒரே கொடுமை பண்ணுகிறார்கள்! இந்தா உருளைக்கிழங்கு எடுத்துக்கொள்...”

“ஆனால், நீங்கள் எதற்காக ஒடாமல் ஊரிலேயே குந்தியிருக்கிறீர்களாம். எப்போர் பட்ட காடு பக்கத்தில் இருக்கிறது!” எனவினவியபடியே காட்டைப் பார்ப்பதற்காகச் சுற்று எழுந்தான் மெத்தேவித்ஸா.

(தொடரும்)

எஜயபோனை

சீர்விக்க சிறுர்களே

வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின் பங்கங்களிக்க முன்வந்துள்ளது. 'எக்காளம்' தனது மூன். வாசிக்கின்ற பழக்கங்களிலையதிலிருந்தே சிறுவர்களுக்கிடையிருக்கிறது. தேவபேரிக்கை'— என்ற ஏற்பட வேண்டும். நல்லகடைகள் சமூகத்தை பகுதியைத் தாங்கி காருவது சிறுவர்களுக்கு— ஏன் நாட்டையே மாற்றியமைக்கும் சுக்கி வருங்கால சமுதாயத்தின்கீழ் செய்யப்படுமிரு வாய்ந்தவை.

வளரும் பிள்ளைகளின் ஆளுமை தேர்ந் சிறுர்களே 'எக்காளம்' உங்களின்படைப் பீடுத்த தரமான படைப்புக்களை வாசிப்ப பிற்கு எக்காளமும் முன்னுரிமை அளிக்கும் தன் மூலம் வளர்க்குத்தப்படும். ஆனால் என்று இச்சந்தரப்பத்தில் கறிவைக்கவிருப்பு வேற்று யொழிகளில் வெளிவருவது போல, கிடேரும்.

சிறுவர்களுக்கெனவே கெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகள் தமிழில் குறைவு என்றே சொல்லலாம். ஆனாலும் சில தமிழ் வாராந்தரிகள், மாசினைகள் சிறுவருக்கென ஒரளவு பகுதியைதுக்கிசொயற்படுவது வரவேற்கத் தக்கவீட்டையாகும்.

சிறுவர்களின் வாசிக்கும் பழக்கத்தையும் ஏதாவதுபடைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வது

"தமிழ்த்தாய் என்றெழுத்த தவக்கவினான்
மகாகவி பாரதியாரின்
பாடல்கள் சிறுவர்களுக்கு
வீரத்தையும் விவேகத்தையும்
விடுதலையுணர்வையும்,
சுதந்திர தாகத்தையும்
ஊட்டுப்பவை
அந்த முறைக்குமிகைக்
கவிஞர்வின
பாடல்கள் உங்களுக்கு
நூச்சுப்பை ஊட்டும்
அருமருந்து ஆகட்டும்..."

எதும் ஒரளவு வளர்க்க எக்காளமும்' தனது மூன். வாசிக்கின்ற பழக்கங்களிலையதிலிருந்தே சிறுவர்களுக்கிடையிருக்கிறது. தேவபேரிக்கை'— என்ற ஏற்பட வேண்டும். நல்லகடைகள் சமூகத்தை பகுதியைத் தாங்கி காருவது சிறுவர்களுக்கு— ஏன் நாட்டையே மாற்றியமைக்கும் சுக்கி வருங்கால சமுதாயத்தின்கீழ் செய்யப்படுமிரு வாய்ந்தவை.

வளரும் பிள்ளைகளின் ஆளுமை தேர்ந் சிறுர்களே 'எக்காளம்' உங்களின்படைப் பீடுத்த தரமான படைப்புக்களை வாசிப்ப பிற்கு எக்காளமும் முன்னுரிமை அளிக்கும் தன் மூலம் வளர்க்குத்தப்படும். ஆனால் என்று இச்சந்தரப்பத்தில் கறிவைக்கவிருப்பு வேற்று யொழிகளில் வெளிவருவது போல, கிடேரும்.

உங்களுக்குக்கூடி பாரதி பாடியலை

ஒன்றி படைத்த கண்ணினுப் வா வா வா உறுதி கொண்ட நெஞ்சினுப் வா வா வா களி படைத்த மொழியினுப் வா வா வா களுமை கொண்ட தோழினுப் வா வா வா தொழில் பெற்ற மதியினுப் வா வா வா சிறுமை கண்டு பொஞ்சுவாய் வா வா வா எனிமை கண்டு இருக்குவாய் வா வா வா ஏறுபோல் நடையினுப் வா வா வா வெற்றி கொண்ட வையினுப் வா வா வா விதயம் நீந்த நானினுப் வா வா வா முற்ற நீந்த வடினினுப் வா வா வா முழுமை சேர் முத்தினுப் வா வா வா கற்றனோன்று பொய்க்கிளாய் வா வா வா ஆழ்தீய நியற்றுவாய் வா வா வா ஒற்றுமைக்கு உய்யவே நாடென்னாம் ஒரு பெரும் செயல் செய்வாய் வா வா வா

பாதகு செய்பவரைக் கண்டால் — நி
பயங் கொள்ளலாகாது பாப்பா
மோதி மிதித்து வீடு பாப்பா — அவர்
அகத்தில் உசித்தந்து வீடு பாப்பா

விதை மாற்றி..

வீட்டிற்கொகு தோட்டம் அமைப்பது சிறு வர்களாகிய உங்களுக்கு மிகவும் உபயோ கமான, அவசியமான பொழுதுபோககு உணவுப் பொருட்களை பயிரிடுதல் மூலம் வீட்டுத்தோட்டங்களால்ரிகுத்தபயன்தைய முடியும். வீடும், நாடும்பயன்தைய உணவுப் பொருட்களை நாமே உற்பத்தி செய்தலே உகந்ததாகும். இக்கதையில் வருவதைப் போன்றுநின்களுஞ்சுங்கள் நண்பர்களுடன் நல்லின பயிர் விதைகளை பரியாறி பயன்தையாமல்லவா ?

சிறுவின் திராமப்புறாத் தெரு ஒன்றில் ஒரு வண்டி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஒடுவளையில் அவ்வண்டியின் சில ஒன்று கிடங்கில் புதந்தது வண்டிக்காரன் அதில் பூட்டி விருந்த மூன்று குதிக்களையும் சுவுக்கால் அடித்தான். வண்டி நாரவில்லை அப்பொழுது ஒரு இளைஞன் அந்த வண்டியின் எதிடப்புறத்தே வந்தான். வண்டியின் பிறசட்டத் தில் தனது தோனைக்கொடுத்து தூக்கி யவன்னைம் ‘இப்பொழுது ஒடுங்கள் பார்ப்போம்’ என்று. சுவுக்டிலின் சுத்தக்குதுக் கிடையே வண்டி மீண்டும் வீதியில் ஏறியது. ‘மிகவும் ஒன்றி, நீங்கள் நல்ல உதவி செய்திருக்கள்’ என்றுண் வண்டிக்காரன்.

‘அது ஒரு பெரிய சிஷ்யமல்ல நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்’ என்று கேட்டான் இளைஞன். ‘நான் குவாங்மிக் உற்பத்திக் குழுவைச் சேர்ந்தவன் எனது பெயர் தாச்சியாக. நான் பச்சைக்கைரை உற்பத்திக் குழுவுக்குச் சென்று செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்று விதையை எங்களுடைய கானி யத்தைக் கொடுத்து மாற்றிவரப்போனேன்’ என்றுண் வண்டிக்காரன்.

பச்சைக்கார உற்பத்திக் குழுவினால் சொப்படி செய்யப்பட்ட செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்று விதையை நெல் ரக்ததை உற்பத்தி செய்திருந்தனர். பல உற்பத்திக்குழுக்கள் வத்து கங்கள் கானியத்தைக் கொடுத்து இந்த ரக நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு சென்றனர்.

‘‘செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்று மிகவும் திறமானது அது வாட்சிக்கும் காந்றுகீழும் ஈடுகொடுக்கக் கூடியது. ஆனால் நான் அங்கே போன பொழுது எல்லாம் காலியாகினிட்டது’’ என்று அதை இளைஞன் கேட்டான். ‘‘நீண்ட மீதையை ஒருவர், அவர்தான் அங்குள்ள கணை மீதையுண் ஒருவர். அவர்தான் அங்குள்ள தலைவர் போல் தெரிகிறது: விடத் தெல்லு எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது. எங்கள் தேவைக்கு மட்டுமே இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதற்கு மேல் நான் என்ன கேட்கமுடியும்? வண்டியைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்.’’ என்று தாச்சியாங்.

தாச்சியாங்கிடமிகுந்து குதிரைச் சுவக்கைப் பெற்றுக்கொண்டு, அங்க இளைஞன்.

வாருங்கள் தோழரே, திரும்பிப்போரோம். நீங்கள் செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்று தானியம் இல்லாமல் நீங்கள் உங்கள் வீட்டுக்குப் போவது நல்லதல்ல’’ என்று வண்டியைத் திருப்பினால் இளைஞன்

நீங்கள் எந்த உற்பத்திக் குழுவிலிருந்து உள்ளீர்கள்? உங்களிடம் செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்று விதைகள் உண்ணாதா? என்று வினாவிடுர் தாச்சியாங்.

‘‘தான் பச்சை வரம்பு உற்பத்திக்குழுவில் இருக்கிறேன். என் பெயர் ஷாங்கெஷங் என்று’’ அந்த இளைஞன். ‘‘ஓ! நீங்கள் தானு அந்த இன் தெல்லை உற்பத்தி செய்தவர்’’ என தாச்சியாங் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

இருவரும் கிராமத்திற்கு வந்தனர். தாச்சியாங்கை ஒரு மர நிழலில் இருத்தி விட்டு நீண்ட மீசையைத் தேடிப்போனான் ஷாங்கெஷங் களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் ஷரானரி எங்கபவரின் பட்டப்பெயர்தான் நீண்டமீசை அவர் மாட்டுத்தொழுவத்தில் ஏருஷுகளுக்கு உணவாளித்துக் கொண்டிருந்தார். ஷாங்கெஷங்கைக் கண்டதும் அவர் ‘‘இப்புலி நாட்களாக செவ்விருசயம் இலக்கம் ஒன்று விதைதெள்வுக்கு, பல குழுக்களிலிருந்து ஆட்கள் வந்து பொகிறார்கள். இப்புலி குவாங்மிக் குழுவிலிருந்து ஜந்நாறு கிலோ விதை வேண்டுமென்று ஒநவர் வந்தார். எங்களிடம் வகயித்துப்பது அவ் வளவு கானே? தாம் என்ன செய்வது?’’ என்று சொன்னார். ‘‘நீங்கள் அவர்களுக்கு கானதுக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்’’ என்று ஷாங்கெஷன் கொண்டுர். ‘‘அப்படியானின் எங்கள் தேவைக்கு என்ன செய்வது?’’ என்று ஷாங்கெஷனில் மறுப்புத் தெரிவித்தார்.’’ என்ற அறுவடையின் போது எங்கள் அங்கத்தவர்களுக்குள் நாங்கள் உணவுக்கு பங்கீடு செய்த நெல் செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒன்றுதான். ஏன் அந்த தெல்லில் ஒருபகுதியை எடுத்து விதையாகப் பாலிக்கக் கூடாது?’’ என்று கேட்டார் ஷாங்கெஷங்.

“அனால் அந்த தெல்லு சுத்தமாக்கப் பட்டு தெரிவு செய்யப்பட வேண்டுமே. அது நிறைய வேலைகள்லவா?”

“வேலை எவ்வளவு என்னும் பரவா ஏல்லை. அவர்களுக்கு அந்த நெல்லைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.”

ஆனால் ஓராண்ஸீ மறுப்பாகத் தலையைத் தான். அப்பொழுது அந்தக் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் வயல்வேலை முடிந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். தங்கள் குழுத்தலைவர் ஓராண்ஸீயுடன் ஒதோ வாதிப்பதைக்கண்டு அவர்களும் அங்கே கூடினார்கள்.

ஓராண்ஸ் செஷன் சொன்னான் “நாங்கள் தாச்சாய் விவசாயப் பகடையிடமிருந்து மற்ற வர்களுக்கு உதவி செய்வது பற்றிக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அவர்களின் தோழரை உணர்வை நாம் போற்ற வேண்டும். எங்கள் குழுவின் விளைச்சளைப் பெருக்கமட்டுமொது நாங்கள் செவ்விருதயம் இலக்கம் ஒடிய இனத்தை விருத்திசெய்தோம்? எங்கள் சிறு குழு நலைனையிட்டு மற்றவர்களைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்” அந்தக்குழு அங்கத்தவர்கள் எல்லாரும் ஒரே குரலில் ‘‘ஓராண்ஸீ சொங்கவது மிகச்சரி. எங்கள் சொந்த நலை மட்டும் நாங்கள் சிந்திக்கக் கூடாது’’ என்றனர். தங்களிடம் வீட்டிலிருக்கும் அந்த தெல்லைக் கொண்டிலும்தங்களுக்குப் பலர் தாமாகவே முன் வந்து ஓராண்ஸீ தான் செய்த பிழையை உணர்ந்தான். “இருப்பியனுப்பிய அந்தத் தோழரை இதோ தேடிப்பிடித்து வருகிறேன்” என்று கிளர்வினான். “நான் அத்தோழரை ஏற்கனவே கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டேன்” என்று சிநித்துக்கொண்டு கூறினார் ஓராண்ஸீ. களஞ்சியத்தகுடுகே நின்றுகொண்டிருக்க அத்தோழிடம் ஓட்டாய்ச் சென்று தன்னை மன்னிக்குப்படி வேண்டினான்ஸீ.

களஞ்சியத்தின் கதவைத்திற்கு அங்கே பேணி வைக்கப்பட்டிருந்த செவ்விருதய இலக்கம் ஒன்று விதை தெள்ளிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். தாச்சியாங்கின் வண்டியிலிருந்த மாற்று நெல்லை இறக்கிவிட்டு விதை நெல்லை வண்டியில் ஏற்றிருந்தார்கள்.

பறப்படுவதற்கு முன் தாச்சியாங் ஓராண்ஸ் செஷனைக் கண்டு நன்றி தெரிவிக்க விரும்பினான். ஆனால் ஓராண்ஸீக் கட்சிக்கிளீக் காரிபாலயத்துக்குச் சென்றுவிட்டான். உங்கள் பிரதேச மண்ணாயிருக்கின்றது இந்த மன்னில் செவ்விருதய வற்றுளை நன்றாக வரும்பேசுவிருக்கிறது. ஒரு பரப்பில் 7500 லி. கிராம் பெற முடியும்” என்று தாச்சியாங் ஓராண்ஸீயிடம் சொன்னான்.

“ஈம். ஆனால் அந்த இன விதை விழுக்கீருந்தான்கள் எங்கே போவது?”

“அந்த இனம் எங்களிடம் இருக்கிறது: நான் எங்கள் கிராமத்திற்குத் திரும்பியதும் உங்களுக்கு அதை அனுப்பிவைக்கிறேன்” என்றார் தாச்சியாங். ஓராண்ஸீ தாச்சியாங் கிள் வகையில் நன்றியுடன் பற்றிக் கொட்டார்.

△ △ △

குதிரைகளுக்கு உணவளித்தபின்னர்தாச்சியாங் ஒரு கிலோ மீற்றர் தாரம் சென்றிருப்பான். யாரோ பின்னாலிருந்து கூப்பிடுவது கேட்டது. வண்டியை நிறுத்தி விட்டுக் கீழே இறங்கினான் தாச்சியாங் ஓடிவத்த ஓராண்ஸ் செஷனைக் கண்டதும் மிகநன்றியறிக்கலான் தாச்சியாங் - அவனைக் கட்டியனத்துக் கொண்டான். ‘‘உங்களிடமிருந்து நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்றார் தாச்சியாங். “இல்லை உங்களிடமிருந்து நாங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது” என்றார் ஓராண்ஸீ. இருவரும் பரஸ்பரம் தங்கள் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்தார்.

“எங்கள் புதிய இன வற்றுளையை நீங்கள் வந்து பாருங்கள்” என அழைத்தான் தாச்சியாங். “நான் இப்பொழுதே உங்களுடனேயே வருகிறேன். செவ்விருதய இலக்கம் ஒன்று நெல்லை நாற்றுப்போட்டு முன் உங்களுக்குப் பழக்கமில்லாதபடியால், நான் இப்பொழுது வந்து உங்களுக்கு உதவி செய்கிறேன்.” என்று பாய்ந்து வண்டியில் ஏறிக் கொண்டான் ஓராண்ஸீ.

“செவ்விருதயம் அதன் ஆழ்த்த அர்த்தம் அதன் உணர்வுகள்” என தன்களுள்ளே சிந்தித்துக் கொண்டு வண்டியை ஓட்டினான்தாச்சியாங்.

ஓடிய ஆவி

சினக் குட்டிக்கதை....

அதாவதுகோட்டதாலக் கூறுவது சூரியன் வழியில் தன் நண்பன் வீட்டில் நங்கினுன் 'ராக்'. காந்தேருட்டமான வாசிப்பறையில் 'ராக்'வை அமர்த்தினுன் அவனின் நண்பன். அக்கொடும் வெம்மையில் குத்த அகந்த அறை இதமாக இருந்த தால் அங்கிருஷ் அந்த அறையில் தான் படுக்கலாமா, என நண்பனால் கேட்டான் 'ராக'

"இந்த அறையில் ஆவி நடமாட்டம் உண்டு" என்றும் நண்பன். "அதனால் இந்த அறையில் ஒருவகுக் படிக்க முடியாது" என்றுள்ள.

இதேங் அந்த அறையில் தால் தால் போவதால் ராக் உதுதியாக கறிஞருன். நடு இருஷில்

ராக படித்திருந்த வாசிப்பு அறையுள் உட்புத்தந்ததும் டெதாலி பேரன்ற மெஸ்விய பொது ஒரு காலை இடைவெளியால் உட்புத்தந்து. அறை யுள் உட்புத்தந்ததும் கொஞ்சமாக விரிவடைந்து மனித

உள்வம்மடைந்தது—அது ஒதுபெண் உருவம் ஆனால் இது ராகவை அதிர்ச்சியடையக் கேசய்யவின்லை. அந்த ஆவி ஒரு தலைமயிலையாக பரப்பி, நாக்கை நீட்டி தாக்கில் தோங்கி இறந்த ஒரு பெண்ணினைப் போக தோன்றி நியது. அவன் அலட்சியமாகக் கிரித்தபடியே "இது என்ன வெறும் தலைமயிர் தானே ஆனால் கொஞ்சம் தலைவிரோவைாக இருக்கிறது. மற்றது என்ன வெறும்தாக்குதானே? ஆனாலும் கொஞ்சம் நீாமாக இருக்கிறது. அதிக பயப்பட என்ன இருக்கிறது?"

இதைக்கண்ட அந்த ஆவி தனது தலையைத் துண்டாக வெட்டி எடுத்த மேசையில் வைத்தது.

இதைக்கண்ட ராக கிரித்தான். "உன் உடலிக் தலை இடுக்கும் போகே நான் பயக் படவிக்லை. அப்படியிருக்க தலையே இங்ஙாம் விருக்கும் போது நான் ஏன் யய்யப்பட போகிறேன்?" என்று கேட்டு மீண்டும் சிஸ்த தான். மேலும் ஒன்றும் கேசய் முடிவாயல் அது ஒடிப் போய்விட்டது.

அரிவுரை:

பயந்தவன் கேழையாகிறுன்.

நாறுமுறை செத்துப் பிழைக்கிறுன்.

துணிந்தவன் வீரனுகிறுன்.

வீரன் எதற்கும் அஞ்சவதிக்கூ.

● குட்டிக்கை

சாதுமிகண்டால்...

தெருவில் நின்ற ஒரு பகவை நாடையாக கூட கண்டது. பின்னர் காங்களால் மனினை விருஷ்டி விருஷ்டி குதைத்தது. மிருஷ்ட பக் வகையும் உயர்த்திய வண்ணம் ஒடத் தொடக்கியது. நாய்க்கு உற்சாகம் தான் முடியவிக்கை. பகவைவிரட்டிவிரட்டிஒடியது.

பட்டி ஒன்றைத் தன்னிக் கொண்டு தன முன்னக்கால்களால் தரையை விருஷ்டி பக் கூடு வளர்வது கென்றது. காந்தப்பான் கொமுக்களால் நாடையத் தரக்கூ முயற்சித் தட்சைன் நன்னிப்பக்கப் (ஒட்டோமெதறிக்) தது. நாய் தட்டுத்தடுமாறி பகவை ஏதிர் பட்சைகள். தனவித் திறந்து உட்சென்றால் கொன்ன முடியாது வேங்மாக ஒடத்தொடக்காமாக முடிக் கொள்ளும் நன்மை வரய்ந் கியது.

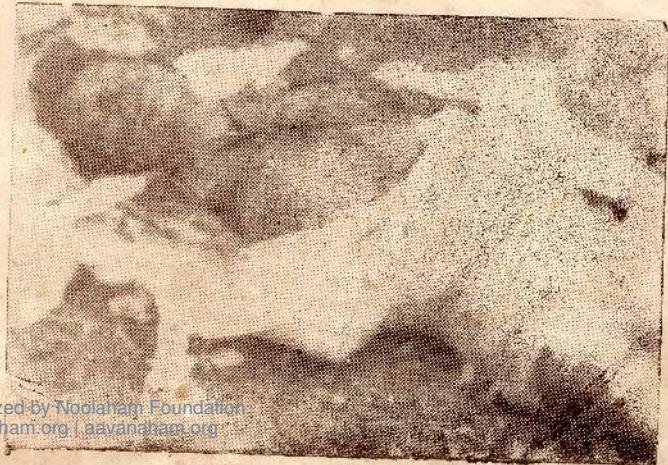
கேகமாக ஒடின்த செயும் பகவைத் தொடர்ந்து அவ்வளவினுடன் சென்றது. அவ்வளவு நான் புறமும் உயர்களிற்கவர் கட்டப்பட்ட வெறும் வளவாகும்.

நாய் குரைத்துக் குரைத்துப் பகவைத் தரத்தியது. பக் கற்றிச் சுற்றி மதிகோரமாக ஒடி, வெளியே தப்பி வர பாகத்துப் பக்கா என்ப பார்த்தது. வெளியே வர மார்க்கமில்லை. ஒடிய பக் நின்றது தரத்தில் வந்த நாடைய ஏதிர் கொள்ளத் தயாரானது.

பக் கூடு வளர்வது கென்றது. காந்தப்பான் கொமுக்களால் நாடையத் தரக்கூ முயற்சித் தட்சைன் நன்னிப்பக்கப் (ஒட்டோமெதறிக்) தது. நாய் தட்டுத்தடுமாறி பகவை ஏதிர் பட்சைகள். தனவித் திறந்து உட்சென்றால் கொன்ன முடியாது வேங்மாக ஒடத்தொடக்காமாக முடிக் கொள்ளும் நன்மை வரய்ந் கியது.

—நில ஸ்ரீலா

தீ
மி
ல்
L

தாக்குதல்கள்